

SHOT

magazine

87ste jaargang - augustus 2010

1

België-Belgique

PP - PB
8000 Brugge 1

3/4564

Afgeefkantoor 8000 Brugge 1 - 2de afd. | Erkenningsnr: P409441 | V.U. Georges Daubacker, Legendaalstraat 28, 8020 Oostkamp | Verschijnt maandelijks (behalve juni en juli) | Prijs € 2,00

 Vaillant

 ADMB

 **Standaard
Boekhandel**

BRUGGE
WERKLEVENPRODUKTIE

 **Jupiler
PRO LEAGUE**

 THUYN
decoratie

Industrieterrein "Blauwe toren" BRUGGE | Tel. 050 31 73 00 | www.decothuyn.com

ma. tot do. 8-18 uur, vrij. 8-17 uur, zat. 9-12 en 13.30-17 uur verf - behang - laminaat - gordijnen

 THUYN
decoratie

BESTE CERCLEMENSEN,

Vorig seizoen zal blijven als een goede competitie en een nog beter bekerparcours.

Voor Cercle was het al 14 jaar geleden dat wij de finale konden spelen.

Maar ook de tweede competitiehelft heeft velen bekoord.

De verrassende contractbeëindiging van onze trainer heeft velen beroerd. Toch moeten wij ook onthouden dat wij met Glen een sterke progressie gemaakt hebben. Het is goed geweest dat er snel een keuze gemaakt werd en als dusdanig geen tijd verloren ging in de voorbereiding van een nieuw seizoen. De eerste weken al stellen wij vast dat Bob Peeters de steun en waardering krijgt van de technische staf, van het bestuur, spelers en – goed ook – van de supporters. Wij wensen hem veel mooie dagen op Cercle.

Na één jaar voorbereiding is de samenwerking met Sporting Lissabon ook vertaald in concrete termen. Drie jonge beloftevolle spelers zullen een jaar proberen (nog) beter te worden en daar wordt Cercle ook beter van. Maar ook een aantal eigen beloften staan te drummen aan de poort van de eerste ploeg. Deze doorstroming realiseren is een belangrijke opdracht van de trainers. Het talent is er en dan is het werken, werken en nog eens werken.

De voorbereiding die nu afgerond is werd mee bepaald door wat wij allemaal zo graag wilden: Europees spelen. Dat wij in volle opbouw voor het eerst in onze geschiedenis een Europese ronde overleefden weten wij inmiddels. Na de eerste wedstrijd tegen Famagusta hielden wij nog kansen om verder te gaan, mooi !

Maar de competitie en de beker blijven uiteraard de belangrijkste doelstellingen. Het is met veel vertrouwen dat wij uitkijken naar de toekomst.

Wij wensen ieder veel voetbalplezier met hopelijk goede resultaten.

Met mekaar
Door mekaar en
Voor mekaar
Zal het ons lukken.

Leve Cercle !

FRANS SCHOTTE - VOORZITTER

SHOT-magazine

Zoals u met dit nummer kunt vaststellen blijft het Cercle-magazine tot de top van zijn genre behoren, dit sinds 87 jaar. Maak het u gemakkelijk en neem een SHOT abonnement. Door een storting van € 20,00 ontvangt u SHOT maandelijks zonder meerprijs in uw brievenbus (we sturen u het eerste nummer na).

Wenst u in te schrijven vanaf nr 2, stort dan € 18,00.

Storting op 880-5327681-03 van Cercle Brugge met vermelding "shot".

(Wegens het verlof van de drukker verscheen nummer 1 pas half augustus)

CERCLE BRUGGE K.S.V. VZW

Olympialaan 74
8200 St.-Andries (Brugge)
Tel. 050 38 91 93
Fax 050 39 11 41
IBAN BE21 8805 3276 8103
BIC HBKABE22
secretariaat@cerclebrugge.be

**HOOFDREDACTEUR,
PUBLICITEIT EN REDACTIEADRES**

Georges Debacker
Legendaledreef 28
8020 Oostkamp
Tel & fax 050 82 63 50
GSM 0476 50 46 82
shot@cerclebrugge.be

REDACTIONELE MEDEWERKERS

Filip Christiaens
Marnix Knockaert
Fernand Logghe
Rudi Meulemeester
Stijn Sinnave
Antoine Volckaert
Georges Volckaert
Timothy Zutterman

LOSSE MEDEWERKERS

Sharon Hamers
Naomi Julien

ADMINISTRATIEF MEDEWERKSTER

Myriam Floré

VERZENDING

Albert Verbandt

FOTO'S

Georges Debacker
Hans Dobbelaere
Geert Pollier

CERCLE OP INTERNET

www.cerclebrugge.be

ONTWERP EN OPMAAK

Arti•tude
Tel. 0495 47 05 58

DRUK

Alfa Press
Zwaaijkomstraat 7, 8800 Roeselare
Tel. 051 24 41 00

INHOUD

o.a. in dit nummer:

REDACTIONEEL PAGINA 1**DE VOORZITTER AAN HET
WOORD****RETRO** PAGINA 18**PIERRE HANON
TIEN MAAL KAMPIOEN****JONGE TIJGERS** PAGINA 22**JEUGDVOORZITTER CHRIS
VERBEKE NEEMT ONTSLAG****EUROPA LEAGUE** PAGINA 25**DE WEDSTRIJDEN
TEGEN TURKU****PRAATJE MET DE TRAINER** PAGINA 67**BOB PEETERS****DE SUPPORTERSKRANT** PAGINA 71**HET REILEN EN ZEILEN VAN DE
SUPPORTERSVERENIGINGEN**

In het volgende nummer leest u naast de gebruikelijke rubrieken o.a. over de 3e ronde in de Europa League (Anorthosis Famagusta thuis en uit) en de fandag.

Verschijningsdatum 09 september.

BUITEN DE LIJNEN...

TABULA RASA (= schone lei, onbeschreven blad)

DE BOE(C)KEN DICHT...

Een andere regering, een nieuw voetbaljaar, een nieuwe bisschop, een vernieuwd CERCLE, een nieuwe trainer voor wie het vak ook nieuw is, kortom, er is wat veranderd in onze verre en nabije omgeving. Wat mij de laatste tijd enorm opviel, hebben jullie misschien ook wel of niet bewust meegemaakt: niet zozeer de 'helaasheid' der dingen, maar de vergankelijkheid ervan. Je moet al heel, heel erg wereldschokkende dingen gedaan hebben, om je blijvend in het collectieve geheugen te wortelen. Wat we tegenwoordig een hype noemen, wordt inderdaad als overdreven belangrijk beschouwd, want een paar jaar later weet haast niemand meer waarover of over wie je het had. Zo'n ervaring had ik enkele jaren geleden toen ik op school een song liet horen van **Robert Long**, die nu nog geen vier jaar geleden stierf. Niemand van de 13-jarigen had ooit van hem gehoord, beweerden ze. Hen treft geen schuld. Misschien vonden hun ouders hem niet belangrijk genoeg of hielden ze niet van zijn liedjes...

HASSELT

55 jaar geleden overleed **Jo Erens**, een 'bekende?' Limburgse troubadour. Op zijn begrafenis kwamen duizenden mensen, uit Nederland en Nederlands en Belgisch Limburg. Bekende liedjes van Jo alias "Jochem" Erens zijn o.a. *Limburg allein* en *Limburg mie landj*, waarvan hij zowel tekst als muziek schreef. Wat oudere voetballiefhebbers herinneren zich ongetwijfeld nog het liedje dat begon met 'Wie iech nog e jungske waar, zoe vaan e jaar of zés...' en eindigde met 'Daan zégk iech: "Petrus, zét miech mèr mét e Eengelke eurges in 'n heukske"! Welnu, een paar maanden geleden brachten we enkele dagen door in Hasselt. Een prachtige stad. Heel mooi weer ook, dat moet je treffen... Aan een kelner in de tuin van een prachtig hotel vroeg ik of hij zich nog liedjes van Jo Erens herinnerde. Nooit van gehoord. Zo zie je maar. Ook de betreurde **Benny Neyman** (ooit van gehoord, jeugdigen?) zong eens dat mooi klinkend Limburgs liedje. Desalniettemin, Hasselt is meer dan een bezoekje waard. We hadden ook de gelegenheid eens een opname van Marcells Villa Vanthilt live mee te maken. De Japanse tuin

is eveneens een aanrader: het is de grootste Japanse tuin van Europa en hij werd door Japanse professionals aangelegd. Voor dat fantastische paradijs was er een gigantisch budget beschikbaar, wat duidelijk wordt door de mooie afwerking van alle oogstrelende plekjes. Liefhebbers van kois, je weet wel, die uit Japan afkomstige, fraai gekleurde siervissen, kunnen zelfs heel dicht bij ze komen en ze zelfs aaien...

AANGENAME VERRASSING

Een andere niet te versmaden Hasseltse bezienswaardigheid is het jenevermuseum. In 2008 was het een van de locaties waar opnames werden gemaakt voor de televisieserie *De Smaak van De Keyser*. Een van de lokalen van het museum bevatte een totale verrassing, iets wat ik daar helemaal niet verwacht had. En dan heb ik het niet over de gratis borrel die in de inkomprijs begrepen is: aan een muur hingen tientallen foto's die op een of andere wijze met alcoholische drank te maken hadden, in het bijzonder met jenever... Wat zag ik op een van die foto's? Het interieur van een echt Cerclecafé, met dambordvloer en een grote Cerclevlag aan het plafond. Aan de wanden overal Cercleattributen. Was me dat een verrassing, zeg: een 'bruin' café dat eigenlijk helemaal groen was. Natuurlijk moest daar een fotootje van ge-

maakt worden. (n.v.d.r.: het betreft café "Klein Noorwegen" aan de Kruispoort, wat onlangs gesloten werd)

WEER THUIS

Mooie liedjes duren niet lang, zeggen ze, maar aan de andere kant kun je leuke anekdotes zowat overal beleven. De mannen van de ophaaldienst die verantwoordelijk zijn voor 'groenafval' (wat een woord...) kwamen zoals gewoonlijk eens om de twee weken langs om ons te verlossen van opgeruimd tuinafval. Wat hing daar aan de voorruit van hun oranje vrachtwagen? Een groen-zwart popje van Cercle! Het werd geflankeerd door een Cerclevlaggetje en o schande... eentje van die andere

Brugse voetbalploeg. Ze stonden op het punt om weg te rijden maar de chauffeur zag in zijn achteruitkijkspiegel dat ik een gesprekje aanknoopte met een van zijn twee collega's. Dus stopte hij eventjes. Ik zei tegen de man die aan de rechterachterkant stond dat ik wel degelijk kon begrijpen dat er aan de voorruit een Cerclewimpeltje hing, maar waarom in godsnaam bengelde daar ook nog dat andere vlagje? Hij zei: "De chauffeur is voor de Cercle, maar mijn compagnon, hier links van mij, is voor de Club." Ik antwoordde dat iedereen zich wel eens kan vergissen, waarop ons gesprekje bijna afgelopen was. Ze vertrokken en mijn toevallige gesprekspartner riep nog vlug: "En ik, ik ben voor de vrouwen!"

FEEDBACK ZVV CERCLE BRUGGE

Met dubbele winst in de slotwedstrijd van zowel de 1e ploeg (Dendermonde - ZVV Cercle: 4-6) als de beloften (De Bot-Kill - Dumpi Mart Cercle: 1-8) sluit de zaalvoetbalvereniging Cercle Brugge het seizoen 2009/2010 schitterend af. De 1e ploeg kende na een onverwacht sterke heenronde (3e op 14 ploegen) een lichte terugval tijdens de terugronde met enkele zwakkere prestaties of nipte verliesbeurten. Uiteindelijk werd het Vlaamse kampioenschap afgesloten op de 7e plaats op amper 2 punten van de 4e geklasseerde!

De beloften verrasten vriend en vijand tijdens hun eerste seizoen in 2e provinciale. Nadat de heenronde werd afgesloten op een aanvaardbare 8e plaats vond de groen-zwarte jeugd zijn juiste draai met meerdere knappe prestaties tegen de koplopers. Het bewijs hiervan is de 1-8 zege deze week tegen de toen 2e gerangschikte. Uiteindelijk werd het provinciale kampioenschap afgesloten als vice-kampioen. Voorwaar, beter kon amper voor de neofieten in hun afdeling!

In de provinciale beker werd doorgestoten tot de halve finale en strandde ZVV Cercle uiteindelijk op PS Oostkamp dat hiervoor de gebroeders Rotsaert speciaal transfereerde uit het nationale kampioenschap futsal!

Het verblijf in de Vlaamse beker was enigszins een domper. Het liedje was vlug uitgezongen na een verplaatsing naar Herent, dat nu nog steeds in de running is voor de finale.

Het klapstuk van de prestaties van ZVV Cercle is het parcours dat de jongste groen-zwarten aflegden. De miniemen werkten hun provinciaal kampioenschap vlekkeloos af en behaalden de titel van vice-kampioen op de Vlaamse Liga-finales. De preminiemen deden nog beter. Na het onbetwist beheersen van het provinciale kampioenschap behaalden zij de titel van Vlaams kampioen in hun leeftijdsreeks.

Aan allen die deze resultaten verwezenlijkten, (occasionele) spelers, technische staf, begeleiders en trouwe supporters: PROFICIAT. Het overzicht van alle resultaten en de eindrangschikkingen kunnen geraadpleegd worden op www.zvvcercle.brugseverenigingen.be

SCHIJNWERPERS OP ...

Richard Doeven

Na de laatste Shot van 2009-2010 zwenkt onze schijnwerper opnieuw naar een hoofdredacteur, met name Richard Doeven - drijvende kracht en reeds een lustrum lang hoofdredacteur van de officiële webstek van onze teerbeminderde vereniging: www.cerclebrugge.be - allen daarheen!

Richard is 37 lentes jong en zijn genetisch materiaal leeft voort in twee gultige spruiten: Robbe (10) en Jelle (7). Samen met zijn vriendin Hansy Van Steenlandt (27) en het jonge geweld settelde Richard zich vorig jaar op een boogscheut van de Oostendse kust. In het professionele leven fungeert Richard als diensthoofd voor de jeugddienst van de gemeente Middelkerke.

Hoe ging voor jou ooit de groen-zwarte bal aan het rollen?

Zoals wel vaker het geval is, kreeg ik Cercle met de paplepel toegediend. Mijn vader speelde in vroeger tijden volleybal samen met Albert Van Osselaer (de kinesist die nog steeds in de weer is voor Cercle, n.v.d.r.) meer bepaald bij "Smashing Club Brugge". Om evidente redenen werd die vereniging herdoopt tot "Smashing Cercle Brugge". Hoe dan ook, via Albert kreeg mijn vader de microbe te pakken en zo ging het van vader op zoon. Ook Robbe en Jelle zetten de mooie traditie verder. Daarnaast is ook mijn levensgezellin Hansy, kinesiste bij de onderbouw, groen-zwart in hart en nieren, en hetzelfde kan gezegd worden van haar familie. Het is dus één grote groen-zwarte boel.

Van de eerste wedstrijden herinner ik me bitter weinig, buiten het feit dat ik nogal onder de indruk was van het stadion en dat ik twee wedstrijdhalften nodig had om mijn hamburger te verorberen...

Hoe kwam je dan uiteindelijk bij het websitegebeuren terecht?

Dat is een lang verhaal. Toen ik nog actief was als maatschappelijk werker en in die hoedanigheid veel te maken kreeg met administratieve zaken omtrent vreemdelingen, werd ik door Joris Lievens aangesproken om als vrijwilliger toe te treden tot Cercles Commerciële Cel, bekend - maar niet berucht - als de CCC. Daar mocht ik mijn expertise en enthousiasme ter beschikking stellen om alle formaliteiten maar ook logistieke problemen van de Cerclespelers die uit exotische oorden naar Brugge kwamen, te fiksen. En zo geschiedde. Dat ging van het regelen van arbeidsvergunningen, visa, logement, en

nog veel meer. Zo ging dat in tweede klasse: iedereen droeg naar godsvrucht en vermogen zijn steentje bij om alles toch maar gedaan te krijgen. De administratie bestond toen uit Ilse De Beer en Guido Vandewalle, en zij kwamen sowieso al handen tekort.

Aangezien ik toen al nauw betrokken was bij Cercle hield ik me daarnaast aansluitend ook nog bezig met het organiseren van randevenementen, waaronder de World Wide Cercle Fans (WWCF), de eerste "internetsupportersvereniging", zoals we onszelf toen bestempelden. We organiseerden toen de WWCF-quiz, de Frederik Boicup en uiteraard ook flink wat memorabele busverplaatsingen. Er waren ook geregeld schatavonden, waarvoor we toen onder meer Paul Vanhaecke en Frans Schotte wisten te strikken!

Met WWCF was er dus al sprake van een authentiek in-

ternetgebeuren en we probeerden ook een bindmiddel te zijn tussen alle supporters en online initiatieven. Dit alles viel samen met de internetexplosie en niet veel later, in 2005, sprak Georges Debacker, die toen de "chef" was van de website van Cercle én van Shot, me aan om de fakkel van hem over te nemen zodat hij die van Shot voortaan met beide handen kon vasthouden...

Hoe is de site in de vijf jaar onder jouw bewind geëvolueerd?

In eerste instantie was het vooral een noodzaak om flink wat extra vrijwilligers op te trommelen om al het werk te kunnen klaren. Waar vroeger alle arbeid in handen van enkelingen kwam, kon daarna alles verdeeld worden binnen een uitgebreid webteam.

Zo konden we ook extra hooi op onze vork nemen. Het foto- en taalaanbod werden fors uitgebreid, de jeugd kreeg extra aandacht. Ook het project "Open Stadion" wordt uitgebreid belicht evenals de maatschappelijke projecten waarvoor Cercle zich engageert: OptimaT, De Sleutel, Caritas, etc. Daarnaast was er ook de commerciële kant: Business Kring 12 werd toegevoegd en de sponsors komen veel beter uit de virtuele verf dan vroeger. Last but not least is er nu de vernieuwde online

zich in niet onbelangrijke mate tot mensen van buiten de vereniging of gebeurlijke passanten. De informatiestroom wordt bepaald in functie hiervan en dat betekent keuzes maken: de nieuwtjes en telexberichten die verschijnen, moeten een zekere algemene relevantie hebben voor onze bezoekers en dus moeten we er ook naar streven om informatie die een minder breed publiek aanspreekt niet in focus te plaatsen - anders wordt het totaal onmogelijk om een zinvol inhoudelijk aanbod te garanderen. Onze focus is daarbij steeds het sportieve, bekeken vanuit de dagelijkse actualiteit.

"Er wordt wel eens beweerd dat voorzitter Frans Schotte de beste transfer was die Cercle heeft gerealiseerd, en daar zit volgens mij meer dan een grond van waarheid in!"

Cercle-shop. Recent kwam er daar nog eens Cercle-TV bij, met een verfrissend aanbod aan knappe reportages. **Een website vergelijken met een maandblad voor supporters is ongetwijfeld appels met peren vergelijken. Maar waar proberen jullie zelf het onderscheid te leggen tussen inhoud voor de site en voor Shot?**

We willen eerst en vooral benadrukken dat er een bijzonder vlotte samenwerking is tussen het webteam en Shot. Dat houdt ook in dat we heel precieze richtlijnen hebben opgesteld zodat elk zijn ding kan doen en we niet onnodig in elkaars vaarwater hoeven te komen. Iedereen weet dus waar hij of zij aan toe is en er is daarnaast genoeg ruimte voor een gezonde kruisbestuiving. Shot legt zich vooral toe op de "familie" die Cercle is en richt zich in de eerste plaats tot de echte Cerclesupporter. De website heeft een veel ruimer bereik en richt

De laatste hoofdredacteur die in deze rubriek aan bod kwam, bemerkte dat de instroom aan informatie soms verre van volledig is, wat voor een niet te onderschatten extra uitdaging zorgt. Ondervindt het webteam gelijkaardige problemen?

Toch wel. Onze vereniging bestaat uit een groot aantal onderdelen die doorgaans ook los van elkaar acties ondernemen en dan gebeurt het wel eens dat relevante informatie ons te laat of niet bereikt. Naar mijn gevoel zou dit het best kunnen opgelost worden door voor een grotere verbondenheid te zorgen tussen wat nu soms eilandjes lijken te zijn. Daarnaast moeten we ook flink wat informatie ontvangen via vrijwilligers, die ook veel minder in verbinding staan met iedereen... Ik denk dat een jaarlijks souper of spaghettiavond speciaal voor alle 300 Cerclevrijwilligers wel eens veel zoden aan de dijk

zou kunnen brengen om iedereen wat beter in contact te brengen met elkaar... Het zou ongetwijfeld veel wederzijds onbegrip en frustratie uit de wereld helpen.

Met welke middelen werkt het webteam? Zorgt het voor eigen sponsoring of is er een gulle schenker achter de schermen?

Helaas. Alle webteamacties – live verslaggeving, foto-verslagen, interview, CercleTV, input van krantenartikels, vertalingen van wedstrijdverslagen, web design en development – zijn het werk van enthousiaste Cerclesupporters die hun tijd en materiaal ter beschikking stellen voor het groen-zwarte doel. Op dit vlak merken we toch dat we op ons tandvlees zitten en dat het absoluut niet evident is om de gigantische inspanningen die geleverd worden op die manier in stand te houden. Onze grootste uitdaging is de opgebouwde kwaliteit in stand houden. De goodwill is groot, maar de webteamleden moeten zelf ook zoeken naar een evenwicht tussen gezin, Cercle en andere activiteiten. Het werk houdt echter ook nooit op. Wekelijks komen er een 150-tal mails binnen via de website en daar ben je wel even zoet mee. Er is altijd wel een activiteit of de nodige voorbereiding van een wedstrijd, enzovoort.

Eigen inkomsten zijn er dus niet echt, buiten wat kleinschalige acties, maar die volstaan absoluut niet om de talrijke onkosten te dekken. Daarnaast genereert de website wel inkomsten voor Cercle aangezien het graag webruimte opoffert om onze sponsors in de kijker te zetten. Daarenboven wordt ook het fotoaanbod van onze webfotografen ter beschikking gesteld van sponsors. Maar eigen sponsoring voor het webteam blijft beperkt tot logistieke ondersteuning door ITECOM en Emerio...

Wordt het webteam ook beteugeld of kan het zonder enige vorm van censuur zijn ding doen?

De site van Cercle is een uithangbord voor de vereniging. Het spreekt voor zich dat het niet de bedoeling is de vuile

was – als die er al zou zijn – buiten te hangen. We trachten Cercle steeds in een positief daglicht te stellen en bekijken alles door een groene bril. Als het slecht gaat, zijn we daar absoluut niet blind voor en een algemene kritische teneur is ons zeker niet vreemd. Nooit zullen we echter deconstructief te werk gaan door spelers of medewerkers van Cercle te viseren of door aan stemmingmakerij te doen. Onze webteamleden zijn door-drongen van deze deontologie, dus dat loopt wel vlot. Het gebeurt wel eens dat er een vraag komt, misschien vanwege een technisch directeur, om een bepaalde formulering wat anders vorm te geven en dan bekijken we met gezond verstand of we geen stap te ver zijn gegaan. Dergelijke situaties zijn allesbehalve schering en inslag. Daarnaast proberen we in onze verslaggeving ook een waarheidsgetrouw beeld te schetsen van wat zich buiten de krijtlijnen afspeelt. Foto's van protestacties van supporters worden niet achterwege gelaten of zo, dus we doen een authentieke inspanning om op een respectvolle manier alles in beeld te brengen.

Hoe ervaar je zelf de evolutie die Cercle gemaakt heeft sinds het verblijf in tweede klasse?

Ik ben van nature niet nostalgisch aangelegd dus het nieuwe Cercle is voor mij echt wel een eenzijdig positief gebeuren. Veel mensen lijken te vergeten dat de situatie waarin Cercle zich bevond in tweede klasse wellicht ook onhoudbaar zou geweest zijn voor de vereniging en dat een revival zoals deze zich de voorbije jaren zo elegant gestadig heeft voltrokken levensnoodzakelijk was. Het doet me dan ook deugd te zien dat het bestuur voor een ongekennde continuïteit en aanvullende groei weet te zorgen. Er wordt wel eens beweerd dat voorzitter Frans Schotte de beste transfer was die Cercle heeft gerealiseerd, en daar zit volgens mij meer dan een grond van waarheid in!

Amen. Bedankt voor het interview.

De bestuursleden van TPS Turku

werden samen met het Cerclebestuur ontvangen op het Brugse stadhuis. Schepen Annick Lambrecht verwelkomde de Finse gasten met een toespraak, waarin ze het heden en verleden van Brugge schetste, en een glaasje aanbod waarna een bezoek aan het stadhuis en een aantal Brugse bezienswaardigheden op het programma stond. Daarna gingen de beide delegaties tafelen.

CERCLE EN BRUGGE DOOR DE JAREN HEEN... (DEEL 128)

(periode van 22-02-1958 -> 01-03-1958)

Cercle

Onze Groen-Zwarten zijn ondertussen het seizoen 2010-2011 ingestapt maar in deze reeks zijn wij nog volop verwickeld in de behoudsstrijd van de competitie 1957-1958. Het is eind februari 1958 en Eendracht Aalst komt op bezoek in het Edgard De Smedtstadion. Punten pakken is de boodschap...

Cercle Brugge - Eendracht Aalst 2-1

"Geluk ditmaal aan de Brugse zijde"

Brugsch Handelsblad-verslaggever van dienst "Vic Bergh" was er bij, keek er naar en had er zijn bedenkingen rond...: "Als Cercle met minimum-skoor de kostbare punten aan huis hield tegen Aalst, dan was dit wel enigszins aan de gelukkige kant. Zowel voor het globale spelverloop als volgens de geleverde prestaties - waar bij ieder ploeg een helft in de meerderheid was - waren de verdiensten immers tamelijk evenwichtig, zodat een onbeslist vervuit de best verantwoorde uitslag ware geworden. Alles liet trouwens deze juiste draw voorzien, want tot en met de 89e minuut wees de stand 1-1, maar dat een match steeds 90 volle minuten duurt, zou ook hier bewaarheid worden. Bij een laatste wanhopige lokale aanval ging Hans Gerard, die er van gans de wedstrijd omzeggens niets goed had van terecht gebracht, eindelijk eens zijn kans met één van zijn rake kanjers, die de bezoekende keeper helemaal verraste en een niet meer verwachte Brugse zege opleverde.

Hoog met deze overwinning dienen de Groen-Zwarten zeker niet op te lopen, want zij had noch een bemoedigend noch een hoopgevend karakter en ware het niet van de twee kostbare punten die ermee geoogst werden, we zouden het een troosteloos fiasco durven noemen...

Inderdaad, zoals Cercle in de eerste helft presteerde was het buitenmate slappe koffie zonder geur noch kleur. Kon Aalst ook niet tenvolle overtuigen, dan gaf ze niettemin blijk van beter verband en groter kracht en mochten de lokalen zich zelfs gelukkig achten met de 0-1 ruststand. Achteraf deden Thys en Cie het iets beter,

zonder nochtans de indruk te laten het verder dan tot een gelijk spel te zullen brengen. Hun meer aandringend en wilskrachtig einde zou ten slotte dan toch vruchten dragen, met genoemd winninggoal, dat met een zelden gezien enthousiasme werd begroet..."

Technische krabbels...

- **opkomst:** 8.000 toeschouwers
- **terrein:** goed
- **leiding:** ref. Smidts, gezapig
- **fair-play:** weinig aan te merken
- **corners:** Cercle 6, Aalst 7
- **doelpunten:** 40' Baeten 0-1, 65' Perot 1-1, 90' Gerard 2-1
- **Cercle:** Mortier, Jos. Van Vlaenderen, Serru, Van Gassen, Baas, De Caluwé, Craeye, Perot, Thys, Hans en Jos. Gerard.
- **Aalst:** Nelis, Bellon, De Stercke, Paelsterman, Lockefer, Plas, Van Poelvoorde, Van Inghelgem, Van Vaerenbergh, Baeten, Vander Elst.

Winst en verlies liggen soms heel dicht bij elkaar. Cercle won op een diefje, thuis tegen Aalst, en hoopte waarschijnlijk op enig puntengewin uit bij TSV Lyra. Maar soms pakt dat wel eens anders uit...

Nu mocht "Spectator" voor het Brugsch Handelsblad zijn bevindingen op papier zetten:

T.S.V. Lyra - Cercle Brugge 7-0

"Modder en doelpunten"

"Net als vorig seizoen, zijn de Groen-Zwarten van een kale, zeer kale reis uit de vlaikensstad teruggekeerd. Toen was het 7-1, nu werd het 7-0. En het ergste van de zaak is wel dat voor deze zware cijfers, geen enkele verontschuldiging gelden kan. De Lyraboy's staken inderdaad -op alle gebied- met kop en schouders boven de Groen-Zwarten uit, en gaven hen een voetballes die zeker het onthouden waard is. Valt nu nog te bezien of zelfs uit dergelijke aftakeling veel nut zal gehaald worden voor de toekomst! Op een ogenblik dat Cercle door het degradatiespook bedreigd wordt, stemt deze zware nederlaag in elk geval tot nadenken en geeft ze allerminst aanleiding tot veel optimisme."

Technische krabbels...

- **opkomst:** ongeveer 3.000 toeschouwers
- **terrein:** archislecht
- **leiding:** ref. Van Herpe, behoorlijk
- **fair-play:** binnen de perken
- **corners:** Lyra 11, Cercle 5
- **doelpunten:** 10' 1-0, 18' 2-0 (penalty hands Van Vlaenderen), 31' 3-0, 40' 4-0, 47' 5-0, 56' 6-0, 84' 7-0
- **Lyra:** Paelinck, Verbruggen, Embrechts, Deraedt, Verlinden, Heylen, R. Piedfort, Neefs, J. Piedfort, Ceuppens, Peeters.
- **Cercle:** Mortier, Van Vlaenderen, Serru, Van Gassen, Baas, De Caluwé, Thys, Perot, Bailliu, Hans en Jos. Gerard.

Als het slecht gaat met de favoriete elf voelen zich altijd supporters geroepen om op te staan en te zeggen hoe het beter zou moeten en kunnen. Na de zware 7-0 pandoering op Lyra was dit natuurlijk niet anders. "Een supporter" stuurde een boze brief met zijn visie naar het Brugsch Handelsblad:

Wie neemt de moed op bij Cercle Brugge ?

De kritieke toestand van Cercle heeft ook de Groen-Zwarte supporters naar de pen doen grijpen. Hierna laten we één ervan aan het woord:

Het moderne woordenboek zou voor het woord "supporter" zeer goed kunnen aanstippen "het lijdzaam toezien lichaam, dat mits betaling, gedwee moet aanvaarden dat men hem voor de gek houdt". Er zijn supporters pro en contra, zowel tegenover het bestuur, de selectie en de spelers, doch iedereen is het roerend eens, dat het slecht gaat bij Cercle Brugge en dat er iets moet veranderd worden. Het oordeel over het bestuur, de selectie en de trainer, brengt een ploeg niet vooruit, doch wat de supporter om de veertien dagen de visu kan beoordelen is DE PLOEG. De ploeg, of die elf spelers, die steeds maar vergeten dat de supporter (hen) betaalt om een namiddag genot, maar niet om zich te ergeren, kwaad bloed te maken en een hartziekte op te doen.

Een nederig supporter, die mogelijks aanhangers telt, stelt de volgende formatie voor: MORTIER, ROJE, J. VAN VLAENDEREN, DEMEY, BAAS, DE CALUWE, DERBOVEN, H. GERARD, BAILLIU, CRAEYE, J. GERARD.

Zekerlijk zullen stemmen van verontwaardiging opgaan, daar de spelers THYS, PEROT en VAN GASSEN door "de supporter" geweerd worden, doch juist het weren van die spelers kan de redding brengen. Cercle Brugge kan zich redden zonder hen en de supporters zullen, zelfs bij een nederlaag, de voldoening smaken, een ploeg aan te wakkeren die, beziel met goede wil en met goede verstandhouding, het tegen de sterksten zullen opnemen, met de overtuiging te winnen. "Een Supporter"

AQUALITY BVBA
ZEEVISGROOTHANDEL

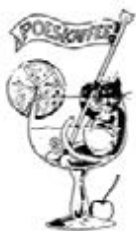
E.F.C. • Golf van Biskajestraat 211-212
8380 Zeebrugge • Tel. 050 55 99 11 • Fax 050 55 09 78

BRASSERIE RESTAURANT TEA-ROOM
"DE MIDDENSTAND"

't Zand 20 - 8000 Brugge - tel. 050 34 17 50
gesloten op woensdag

Doeskaffee
TEA-ROOM

STEENSTRAAT, 14
8000 BRUGGE
Tel. 050/33 48 68

BVBA **Van Walleghem**

Lic. A 1565

Smedenstraat 69, 8000 Brugge
Tel. 050 34 28 06 - Fax 050 34 69 85
e-mail: reizen@boone-travel.com

WWW.CERCLEBRUGGE.BE

DE TWAALFDE MAN

Fernand Calleeuw

Je hebt mensen die er veel voor over hebben om hun ploeg te zien spelen. Ondergetekende legde zeven jaar lang om de twee weken 800 km af om Groen-Zwart in actie te zien, maar wat onze twaalfde man Fernand Calleeuw (64) bij de thuiswedstrijden presteert, is ook niet mis. De teller van zijn wagen wijst na elke thuiswedstrijd van Cercle liefst 488 km meer aan. Meteen wellicht de verst komende Cerclesupporter op regelmatige basis.

Je bent eerder toevallig een vurige supporter geworden?

Ik volgde het (Brugse) voetbal van op afstand, hoewel ik af en toe een ticket kocht en een wedstrijd meepikte. Het moet ergens rond 2004 geweest zijn dat mijn secretaresse (ik was schooldirecteur) mij en mijn echtgenote uitnodigde op een wedstrijd van Cercle. Ze had vrijkaarten bekomen via Mac Donalds. We gingen op de uitnodiging in en... we waren verkocht... en Cercle verkocht twee extra abonnementen. De rustige, vriendschappelijke manier om een wedstrijd bij te wonen op Cercle bekoorde ons. Je moet er geen schrik hebben van vechtpartijen of andere stomiteiten. Er hangt een gezellige, aangename sfeer.

Mijn echtgenote woont thans de wedstrijden niet meer bij, want na een ziekte (waarvan ze volledig hersteld is), valt het lange traject haar wat moeilijk.

Je was schooldirecteur?

Inderdaad. Het betreft "De Spycker" in de Polderstraat te St.-Kruis, een school voor kinderen die wat leermoeilikheden hebben. Ik woonde in de school waar ik zeer goede herinneringen aan over hou. Ik hield er ook van om wat "ambiance" te brengen. In de aanloop naar een derby toe bijvoorbeeld, wandelde ik met mijn Groen-Zwarte sjaal over de speelplaats. De directeur als "underdog", want de meeste leerlingen waren voor de burens.

Thans, na mijn pensioen, woon ik nog regelmatig vergaderingen bij in de regio. Ik was naast directeur van de school ook coördinerend directeur van de scholengemeenschap "Vrije scholen 't Ryckeveld". Dat zijn zes scholen die samenwerken. Door mijn achtergrond ben ik nog steeds betrokken bij die scholengemeenschap. Ik ben blij dat ik mijn ervaring nog kan ten dienste stellen. Ook in de beheerraden van enkele Brugse scholen en kloostergemeenschappen ben ik nog actief.

Je verhuisde naar de regio Malmedy. Hoe komt een Bruggeling daar terecht?

We hadden in het dorpje Trois-Pont een chalet. Op een zeker ogenblik kregen we de kans om aan vrij interessante voorwaarden een oud boerderijtje te kopen en dit te renoveren. We zijn er trouwens nog steeds mee bezig. Het ligt in de bedoeling om er een chambre d'hôtes van te maken. Voor twee jaar ging ik met pensioen en vestigden we ons hier.

Aanpassingsproblemen? Neen, we waren reeds vertrouwd met de streek. Het is een klein gehucht met slechts 21 huisjes, waarvan er veertien bewoond zijn. De rest zijn vakantiewoningen.

Je woont alle thuiswedstrijden bij, d.w.z. heel wat kilometers.

Ik heb het geluk dat ik nog steeds kan rekenen op onze vrienden, Germain en Karine (mijn vroegere secretares-

se). Als ik de zaterdagmiddag naar Brugge afzak, kan ik bij hen terecht om een boterhammetje te eten. Na de wedstrijd een pintje drinken zit er natuurlijk niet in, met die lange afstand voor de boeg. Heel zelden blijf ik wel even "hangen". Dan blijf ik overnachten bij mijn zoon in Loppem.

"488 km om een wedstrijd te bekijken"

Het voetbal nu. Hoe beleef jij een wedstrijd?

Ik ben niet de luidruchtigste maar als supporter leef je toch wel mee. Als ik vind dat de ploeg onrecht wordt aangedaan, dan ga ik ook wel mijn stem verheffen, maar minder dan de persoon die voor mij zit (lacht) (n.v.d.r. Pol Van Den Driessche).

Voorkeur voor de een of andere speler?

Destijds was dat Josip Weber en nu heb ik een boontje voor Honour Gombami, hoewel die natuurlijk wegens zijn kwetsuur niet veel aantrad het voorbije seizoen. Ik zie een vechtertje in hem, en dat draagt wel mijn sympathie mee.

Glen De Boeck?

Ik denk dat daar een aantal zaken in meespelen die je als supporter onvoldoende kunt inschatten. Voetbal is voor een groot stuk handel geworden. Ik kan mij voorstellen dat er in dat wereldje zaken beloofd worden of voorvallen waar je als supporter niet van op de hoogte bent (en ook niet moet zijn). Dat het echter op zo'n manier gebeurde, is niet echt netjes en kan er bij mij niet goed in.

Bob Peeters?

We kennen hem natuurlijk maar van op afstand (interview op 3 juni), maar ik denk dat hij in de supporterskringen op vrij veel sympathie zal kunnen rekenen als

tegenpool van GDB. Dit omdat hij een aantal zaken uitstraalt die contradictorisch zijn t.o.v. de vorige technisch directeur. Glen De Boeck gaf de indruk van boven de mensen uit te tronen terwijl Peeters dat wel letterlijk zal doen gezien zijn lengte, maar zonder "dikkenekkerij" zoals men in Brugge zegt. Ik denk dat hij daarmee een serieuze troef in handen heeft. Hij zal m.i. op applaus onthaald worden.

Goede of minder goede herinneringen?

Eén van de lelijkste fazen die ik ooit gezien heb was de aanslag van Stijn Stijnen op Gombami in de derby voor twee jaar. Anderzijds waren de voortdurende kalenderwissels het voorbije seizoen mij een doorn in het oog. Het heeft wellicht met de afstand te maken die ik dien af te leggen. Vorig seizoen miste ik door die wissels twee wedstrijden. Als dit in de toekomst nog vaak voorvalt durf ik mijn abonnement in vraag te stellen, maar 't zal wel zo'n vaart niet lopen zeker (lacht)?

Je was present op de Bekerfinale?

Natuurlijk! Het was een zeer mooie belevenis, maar spijtig genoeg was het eindresultaat niet wat we gehoopt hadden. Het familiale aspect kwam weer zeer nadrukkelijk boven en zelfs na een verlieswedstrijd waren er geen incidenten.

Voor mij was het ook een dichtere wedstrijd hé... (lacht)

Je ziet het volop zitten om in het nieuwe seizoen weer je kilometers af te haspelen?

Uiteraard! Ik zie echt niet op tegen het traject. Ik word altijd goed onthaald bij Germain (die vorig jaar nog met zijn foto in SHOT nr. 3 stond als 4000e abonnee) en Karine. Na het eten trekken we samen naar Jan Breydel. Dit is al een vriendschappelijk gebeuren op zich. Het is immers door hen dat ik een vaste supporter geworden ben, hé. Ik heb er trouwens een extra wedstrijd bij dit seizoen, nl. de "verplaatsing" naar Eupen, zowat in mijn achtertuin...

DE STER
schoenen
Oostendestraat 66 - 8820 Torhout - tel. 050 21 27 17
www.schoenendester.be

het HOF van
REMBRANDT
Eiermarkt Brugge
www.thofvanrembrandt.be
Open elke dag vanaf 11u00

RETRO

Tienmaal kampioen...

Pierre Hanon geïnterviewd

Wie kan zeggen dat hij ooit de groen-zwarte kleuren in Cercles fanionelftal verdedigde, verdient lof. Wie ooit het paars-wit bij de eerste ploeg van Anderlecht aantrok, kan terecht iets hoger van de toren blazen. Wie ooit als Rode Duivel de eer van ons land verdedigde, mag er bepaald trots op gaan. Wierook vraagt hij niet, maar Pierre Hanon speelde bij Cercle, bij Anderlecht, werd landskampioen, werd bekerwinnaar zowel op nationaal als op Europees vlak, was een sterkhoudster als Rode Duivel. Achtenveertig keren verdedigde Pierre ons nationaal elftal, maar het merkwaardigste getal dat hem siert, is ... tien. Niet één speler in onze hoogste nationale afdeling behaalde er meer keren dan hij de hoogste titel: tienmaal werd hij kampioen in onze eerste nationale!

Op 1 juli 1970 werd je officieel aangesloten bij Cercle, maar jou interviewen, Pierre, kan onmogelijk starten bij 1970. Daar ging al te veel aan vooraf...

Klopt, je moet zelfs niet lang na mijn geboorte, in Anderlecht, eind 1936, van start gaan. Ik was pas drie of vier jaar toen mijn vader, die een café openhield, tegen zijn klanten zei: "Gaan jullie wat opzij zitten, want de kleine moet hier voetballen." Zeven jaar oud trok ik naar een groot veld waar we tegen elkaar voetbalden met vijftig tegen vijftig, als het niet met honderd tegen honderd was! Als doel zetten we palen in de grond, en het was niet te verwonderen dat het mensen van Anderlecht opviel dat ik een goed schot had, want ik schoot de palen omver. Ik tekende een aansluiting bij paars-wit, speelde erbij voordat ik tien was en nooit heb ik bij een jeugd-ploeg van mijn leeftijd gespeeld, altijd hoger. Wat ik me bijzonder goed herinner, is dat de voorzitter van Anderlecht in ons café kwam en tegen vader en moeder zei: "Als die niet in ons eerste elftal komt, dan komt er nooit iemand in!"

Ik dacht dat je zou beginnen bij Jef Mermans, Arsène Vaillant, Rie Meert, want althans mijn verste herinneringen aan paars-wit gaan terug tot deze Anderlecht-pioniers. Misschien noem ik ze ten onrechte 'pioniers', maar vóór hun generatie, voor de Tweede Wereldoorlog, speelde Anderlecht nooit kampioen. Nu is paars-wit al aan dertig kampioentitels toe!

Ik was tien jaar toen mijn favorieten hun eerste nationale titel binnenhaalden. Dat was in 1947. Zelf kwam ik in het eerste elftal toen ik bijna achttien was, in 1954-

'55. We verloren thuis tegen Sporting Charleroi met 0-1, maar dat belette niet dat Anderlecht dan al voor de zesde keer kampioen werd. Toen ik in '70 naar Cercle vertrok, kon ik bogen op iets dat door geen enkele speler overtroffen is: tienmaal kampioen van België! Onze beste reeks zetten we neer van 1964 tot '68, met vijf kampioentitels na elkaar. Het was heerlijk, te meer nog daar ons elftal enkel en alleen uit Belgen bestond. Om even terug te komen op de drie spelers die je daar-net vernoemde: met elk van hen heb ik samen in onze fanionploeg gespeeld, zij het slechts enkele keren. Bovendien was het Jef Mermans die mij leiding gaf en mij ons eerste elftal binnenloodste.

Wil je voor onze lezers een ruikertje plukken van je meest memorabele herinneringen aan spelers en wedstrijden van vóór je Cercletijd?

Mijn beste tegenstander ooit? Pélé!

Aan de spits van mijn medespelers staan Pol Van Himst en Jef Jurion, samen met een verdediger zoals ik er nooit, zelfs wereldwijd, een betere heb gekend. Ook al is het wel voorgekomen dat zijn speelsheid ons een puntje kostte, een sterker verdedigende spektakelman dan hij, kwam ik nergens tegen. Zijn naam: Laurent Verbiest. Mijn beste tegenstander ooit: Pélé, tegen wie ik drie of vier keer uitkwam. Mijn mooiste herinnering bij de nationale ploeg: 5-1 winst tegen Brazilië, met drie doelpunten van Jackie Stockman. We hebben daar Brazilië zozeer van het veld gespeeld dat ze ons direct na de match al uitnodigden om hun het volgende jaar replek te gaan geven op eigen bodem. Minstens de helft van onze spelers waren zo vooruitziende dat ze bedankten voor die return, en, jawel, we kregen er dan ook een 5-0 rammeling. Twintig minuten voor het einde was het nog maar 1-0, maar wegens ademhalingsproblemen bij dat vochtige, warme klimaat, stuikten we ten slotte helemaal in elkaar. Op Europees vlak is vooral de uitschakeling van Real Madrid met 1-0 op de Heizel onvergetelijk voor mij, met een doelpunt van Jef Jurion.

Halfweg 1970 trek jij naar Cercle Brugge. Hoe komt een voetbalmonument als Pierre Hanon ertoe, hoe wel nog duidelijk ver af van zijn laatste voetbaladem, naar een matige tweedeklasser te trekken die drie jaar voordien nog in de derde klasse uitkwam?

Als ik naar Cercle gekomen ben, was dat niet negentig of negenennegentig maar honderd procent dankzij en voor Urbain Braems. Ik kon onder meer ook naar Club Mechelen, maar het was me duidelijk dat Urbain mij zeer hoog inschatte en hij overtuigde me dat hij mij echt van doen had. Ik kan niet omschrijven wat die overgang voor mij betekende. In het begin had ik het zéér, zéér moeilijk. Het verschil met Anderlecht was enorm. Ik was gewoon voor 30.000 mensen te spelen, kwam nu uit in het armzalige Edgard De Smedt-stadionneke voor een publiek tienmaal minder in aantal. Ook tijdens de week treinde ik ernaartoe voor avondtrainingen. Neen, je begrijpt het niet als je niet ervaren hebt hoe anders het er bij Anderlecht aan toe ging, bij Anderlecht met zijn perfecte accommodatie en materiaalvoorziening. Dat alles terzijde gelaten waren er toch twee dingen die mijn motivatie

hooghielden: ik wilde hoe dan ook aan iedereen bewijzen dat ik het nog kon, en vooral, ik ben nooit, nooit in mijn leven zulke charmante, zulke vriendelijke mensen tegengekomen als bij Cercle. Niet alleen maar toch in het bijzonder denk ik hierbij aan Gerard Versyp, aan Johan Versyp en aan Lucien Hautekiet.

"Ik ben nooit in mijn leven zulke charmante, vriendelijke mensen tegengekomen als bij Cercle"

En het ging goed bij Cercle! Zeer goed zelfs, aanvallend. Tijdens je eerste Cerclejaar al werd Groen-Zwart kampioen en promoveerde dus naar eerste. Ik kan niet voorkomen dat er hierbij toch een vraagje bij me opkomt. Na je unieke carrière bij Anderlecht daal je af naar een tweedeklasser en direct promoveer je met dat 'ploegje' naar de reeks waaruit je weggestapt bent. Was je écht gelukkig met die gang van zaken? Kon je met hart en ziel opnieuw naar eerste gaan - met Cercle...?

Oh, ja. Met Cercle kampioen spelen in tweede deed me evenveel plezier als kampioen worden in eerste. Zie je, als je een contract afsluit, dan moet je het respecteren. Je moet er volop achter staan, en dan besef je: "Nu speel ik met die ploeg, en net als vroeger komt het erop aan te

winnen." Lukt dat, dan heb je er evenveel plezier aan als iemand die al twintig jaar voor die ploeg speelt.

Het jaar daarop deed Cercle het lang niet onaardig in eerste. Groen-Zwart was vierde halfweg, eindigde als vijfde op één plaats van een Uefa-ticket.

Het begon al fantastisch. De eerste wedstrijd was thuis tegen ... Anderlecht! We wonnen met 2-0. 'k Weet niet of je dat kunt begrijpen, maar hoewel ook dan nog mijn hart voor Anderlecht klopte, was het Cerclegevoel dat mij toen aangreep, overweldigend. Een misschien vergelijkbaar gevoel doorstroomde mij ook bij onze zesde match. We staan 1-0 achter op het veld van Club. Ik pegel een vrije schop van op vijftwintig meter keihard tegen het net van ex-Cercle-doelman Sanders. Wie het gezien heeft, herinnert het zich, ongetwijfeld. Carlos Desteur lepelde de bal van heel dichtbij op mijn voet, en ... raak! Het was een enig mooi doelpunt, maar geen toevalstreffer. Week op week hadden we bij elke training dat nummertje ingeoefend. Zo haalden we 1-1 op Club, en niet veel later lukte het op Club Luik nog eens op die manier te scoren. Nogal wat ploegen hebben het nummertje nadien uitgeprobeerd, maar toch was het vrij vlg op geen enkel veld meer te zien. Was het geen toevalstreffer, efficiënt was het evenmin. Zelf kreeg ik op die manier tijdens de oefeningen gemiddeld zes keren op de tien de bal tussen de palen, maar het scorepercentage was toch wel aan de zeer lage kant.

"Mijn hart klopte voor Anderlecht, maar het Cerclegevoel greep me toen aan"

Cercle eindigde het volgende seizoen, 1972-73, slechts als elfde. In het feestboek van Roland Podevijn bij Cercles negentigste bestaansjaar wordt dat onder meer toegeschreven aan langdurige kwetsuren, aan schorsingen en aan "wrijvingen met het bestuur (Pierre Hanon)". Was het juist geweest indien er niet had gestaan "wrijvingen met het bestuur", maar "wrijvingen met trainer Grijzenhout"?

Wat je suggereert, klopt helemaal. Niet met het bestuur had ik problemen, enkel en alleen met de nieuwe trainer. Urbain Braems was, helaas, naar Antwerp vertrokken - helaas, want het ging mij onder Urbain zo goed dat

ik onder hem misschien wel tot mijn veertigste in eerste klasse had kunnen meedraaien. Graag had hij mij meegenomen, maar mijn contract liep nog één jaar door, en daar hield ik mij aan. Ik moet het niet onder stoelen of banken steken, met de nieuwe trainer, met Han Grijzenhout, heeft het nooit geklikt. Het nam zulke proporties aan dat ik het na enkele maanden niet meer zag zitten. Gelukkig had Cercles bestuur dan het begrip voor mij dat bij Grijzenhout ontbrak.

Het is niet als een stoute vraag bedoeld, Pierre, maar, ja, wat wil je, wij zijn allemaal mensen onderhevig aan psychologische wetmatigheden die ook wel de volgende vraag rechtvaardigen: Kan het bij jou een rol gespeeld hebben dat Grijzenhout als trainer een groentje was en jij als speler een doorgewinterde ex-topvoetballer?

Ik denk inderdaad dat dit heeft meegespeeld. Maar dat neemt niet weg dat Grijzenhout geen greintje respect voor mij opbracht, noch voor mij als persoon, noch voor mij in mijn specifieke situatie. De meeste Cerclespelers waren twintigers. Ik was 35 jaar. Ik had een schoolgaande zoon. Als die de vorige twee jaren in juli met vakantie was en de voetbaltrainingen herbegonnen, bezorgde Urbain mij een trainingsschema zodat ik een halve maand van een familiale vakantie kon genieten en daarna toch topfit op de trainingen verscheen. Geen sprake van zo'n situatiebegrip bij Grijzenhout. Integendeel, voortdurend behandelde hij mij alsof ik een spelertje was dat uit Bevordering kwam. Neen, ik heb nooit beweerd dat Grijzenhout op het vlak van het voetbal-spelletje op zich geen bekwame trainer was, maar daar waar ik zeer bewust niet boven mijn medespelers uitkraaide, daar waar ik van meet af aan goed in de groep geïntegreerd was, daar waar jongens als John Bogaert, Julien Verriest en Franky Simon bereid waren voor mij door het vuur te gaan, daar ontbrak het Grijzenhout aan elementair respect voor mij. Overigens: ik geef toe dat mijn houding tegenover Grijzenhout onbewust kan beïnvloed geweest zijn doordat ik bovenaan een heuvel stond en hij onderaan, maar is het niet evengoed mogelijk dat zijn houding tegenover mij voor een stuk juist te verklaren is door zijn positie daar onderaan?

In overleg met het Cerclebestuur deed jij je derde jaar niet uit en daarna trok je naar Bergen. Met succes? En wat deed je na Bergen?

Succes? Jawel, want we speelden kampioen in derde en promoveerden dus naar tweede. Ik begon als speler-trainer, maar vond het na een tijdje beter niet meer zelf

mee te spelen. Maar, maar, maar ... Zie, ik ben geen Vlaming, ik ben geen Waal, ik ben een Brusselaar en ik ben een Belg, maar als wat ik in Brugge en in Bergen heb meegemaakt typisch is voor Vlaanderen en Wallonië, dan is het met de Walen erg gesteld. Cercle was kleinschalig, maar alles was er altijd proper en in orde. Als ik in Bergen twee maanden na de kampioenviering in de kleedkamers terugkwam, waren die nog altijd dezelfde varkensstallen als direct na die viering. Mij gaat dat niet, zo'n gebrek aan orde, aan discipline, aan voornaamheid - ik kan er niet tegen. Lang heb ik het dan ook niet uitgehouden in Bergen. Daarna ben ik nog ruim tien jaar jeugdtrainer geweest bij Anderlecht, tot trainer Peruzovic mij voorstelde om de scouting voor de eerste ploeg op mij te nemen. Dat ik dit mocht doen, is voor mij een onvoorstelbare zegen geweest. Het werd het begin van een nieuw, een prachtig hoofdstuk in mijn leven.

Een nieuw, prachtig hoofdstuk in je leven?

Wat ging eraan vooraf? Het voetbal heeft mij eerst en vooral veel plezier bijgebracht. Nu nog herhaalt mijn vrouw het dikwijls: "Je hebt in je leven geluk gehad. Je hebt kunnen doen wat je graag deed en je bent daar totaal in geslaagd." Ten tweede heb ik dankzij het voetbal veel mensen leren kennen en veel interessante relaties aangeknoopt. En ten derde dank ik aan Koning Voetbal dat ik goed mijn brood heb verdiend, zozeer zelfs dat ik nu, inderdaad, na mijn voetbalcarrière een prachtig hoofdstuk aan mijn leven kan toevoegen. Het begon als scout bij Anderlecht. Als scout heb ik heel Europa doorgereisd. Dat reizen intrigeerde me zozeer dat ik intussen bijna heel de wereld heb gezien. Reizen is voor mijn vrouw en mezelf, ook nu nog, een festijn. Maanden lang bereid ik onze reizen voor, ter plekke weet ik altijd heel goed wat er het bezoeken waard is, en na elke reis vergt ook het vereeuwigen ervan weken, zo niet maanden tijd. Het bewerken van beeld, klank en kleur, zeg maar, het opmaken van hele filmreportages, vind ik meeslepend en verrijkend. Bijna, bijna geniet ik zoveel van mijn reizen als van het voetballen voordien. En dat is véél gezegd!

U las het al, lezer, Pierre Hanon vraagt geen wierook. Maar het minste dat gezegd kan worden is dat hij een sterke persoonlijkheid is. Hij is zichzelf en hij weet wie hij is. Hij is zich bewust van het toch wel uitzonderlijke dat hij als voetballer gepresteerd heeft. Als er iets is dat hij in zijn omgang met zijn medemensen vereist - en já, dat is er! - dan is het 'respect'. Wederzijds respect, respectvol benaderd worden en ontvangen respect met respect beantwoorden, bepaalt Pierres levenswijze en -filosofie overduidelijk. Als een vriendelijke, kordate gentleman, die 'oude waarden' als voornaamheid, betrouwbaarheid, zorgvuldigheid, netheid en vooral respect hoog in het vaandel draagt, zal ik me hem blijven herinneren. Toen Pierre gevraagd werd om voor Shot geïnterviewd te worden, antwoordde hij: "Ja, voor Cercle wil ik dat graag doen" (en ook dan zei hij, letterlijk, dat hij nooit charmantere mensen dan bij Cercle heeft ontmoet). Ik heb het hem niet gevraagd, lezer, maar ik kan me moeilijk voorstellen dat hij er ook toe bereid was geweest een interview toe te staan voor de supporters van RAEC Mons.

Olivier RYDE Advocaat

Eikenberg 20
8310 SINT-KRUIS
Tel. 050 35 67 75 - Fax 050 35 90 40
olivier.ryde@advocaat.be

Specialiteiten : Tapas - Spaghetti - Lasagne

Matches Cercle live op TV!!

Hertog van Windsor

Vrijdagmarkt 7 ('t Zand)
8000 Brugge

Bij Hendrik en Nancy
Tel : 0476/283853

JONGE TIJGERS

We starten de rubriek "jonge tijgers" in deze nieuwe jaargang van uw favoriete magazine met een portret van wellicht een van de bekendste gezichten van de jeugdwerking van de voorbije 20 jaar; in zijn geval is "oude leeuw" misschien beter van toepassing maar dan wel een leeuw die voorlopig - althans op Cercle - niet meer zal klauwen want in het tussenseizoen hing hij zijn sjerp van jeugdvoorzitter aan de (treur)wilgen. We hebben het vanzelfsprekend over Chris Verbeke.

Een lijdende leider

Chris Verbeke is geboren (26.10.1946) en getogen in de directe nabijheid van het Jan Breydelstadion (dat toen uiteraard nog niet bestond) als zoon van een kleinhandelaar die actief was op "de platse" van Sint-Andries; Chris is gehuwd met Linda - sinds kort gepensioneerd als schooldirectrice - en geniet eveneens sinds een tweetal jaren van een welverdiend pensioen na een lange carrière bij de pensioendienst. Chris en Linda hebben een zoon (Frederiek) en een dochter (Ruth) en zijn ondertussen de trotse grootouders van 3 kleinkinderen, al is de kans bijzonder groot dat op het moment dat u dit leest nummer 4 al het daglicht zag, want dochter Ruth is hoogzwanger van een tweede spruit. Chris woont sinds jaar en dag in Loppem maar heeft tijdig ingezien dat deze rustige biotoop ernstig bedreigd wordt en vertoeft een groot deel van de tijd in zijn appartement in Nieuwpoort.

CV: "Ik ben inderdaad opgegroeid op "de platse" van Sint-Andries waar mijn ouders een electro-winkel hadden en mijn vader zijn kost verdiende als elektricien; ik herinner me nog een leuke anekdote uit 1954 toen de eerste televisies op de markt kwamen en ter gelegenheid van de wereldbeker de mensen in dikke rijen voor onze vitrine de wedstrijden volgden op die allereerste kleine tv-toestelletjes; mijn broer en ik zaten in de toonzaal als in de loges de wedstrijden te volgen; later vestigde ik me met mijn echtgenote in Loppem maar ben niet weinig blij dat we sinds enkele jaren volop kunnen genieten van ons tweede verblijf in Nieuwpoort. Ik ben inderdaad een echt "kind van de zee", ik heb lucht nodig en geniet intens van de "openheid" van de kust en de zeelucht; Nieuwpoort biedt ons bijzonder veel ontspanning en is ook de geschikte locatie voor de opvang van de kleinkinderen."

Chris, terzake: je hebt een lange staat van dienst bij Cercle die in 2007 zelfs bekroond werd met de fel begeerde "Trofee Braet"; schets even je loopbaan bij Cercle:

CV: "Ik ben in het seizoen 1990-1991 begonnen als afgevaardigde bij de toenmalige cadetten (huidige U15) van trainer Marc Verhelst; we speelden ten andere meteen kampioen, het was de lichting van onder andere Tony

Sergeant en Sven Dobbelaere. Ik bleef een 7-tal jaren afgevaardigde en toen Fernand Aerts jeugdvoorzitter werd in opvolging van Fernand Decloedt, vroeg hij mij

als ondervoorzitter; nadien volgde ik Fernand op als voorzitter. Vergeet ook niet dat ik zelf bij Cercle gevoetbald heb, weliswaar slechts tot aan de cadetten maar een groot talent is er niet aan mij verloren gegaan; één keer mocht ik meedoen met de "provinciale" ploeg, het was dan nog de derby die we spijtig genoeg niet konden winnen. Nadien ben ik drie jaar arbiter geweest - van daar mijn grote respect voor die mensen - maar toen ik ging studeren, ben ik ermee gestopt; nadien heb ik wel nog gevoetbald bij de ploeg van mijn werk tot ik een zware knieblesure opliep en alle sportactiviteiten meteen gedaan waren."

Doet het dan geen pijn om nu plots op te stappen als jeugdvoorzitter?

CV: "Zeker en vast maar dit is geen beslissing die ik in een opwelling nam; de verdere professionalisering van de vereniging en meer bepaald van de jeugdwerking juich ik toe, we moeten vooruit maar dat mag niet ten koste gaan van onze gekende familiale sfeer; die koele professionele houding past mij totaal niet en ik kan daar niet mee overweg. Deze nieuwe manier van werken in vooral de sportieve aangelegenheden is niet mijn ding. Ik word hierin "te braaf" en "te sociaal" genoemd maar voor mij zijn dit absolute voorwaarden om goed te functioneren. We mogen niet vergeten dat we - en dan zeker in de "onderbouw" (n.v.d.r. 8-10 jarigen) - toch met de opvoeding van kinderen bezig zijn; als er dan jongens zijn die altijd trainen maar geen wedstrijden mogen spelen (wat de afspraken ook mogen geweest zijn), dan doet zo iets mij geen goed; als bestuurder hoor je niet tussen te komen in "sportieve aangelegenheden" en het afgelopen seizoen ben ik daar voor enkele jongens mijn boekje te buiten gegaan. Het was echter sterker dan mezelf en dan weet je dat je voor jezelf je conclusies moet trekken. Met pijn in het hart weliswaar maar zeker zonder rancune, ik blijf een 100% Cercleman en blijf in de toekomst zeker beschikbaar voor één of andere rol binnen de vereniging."

Chris, ik durf zeggen dat ik je toch wel een beetje ken en vermoed dat je nu wellicht al enige spijt hebt van je beslissing:

CV: "Spijt niet, nee, want ik voel me nu een stuk rustiger maar ik moet toegeven dat het toch kriebelt als ik denk aan de nakende start van het seizoen en het vele werk dat nu gedaan moet worden. Nogmaals, op tijd en stond moet er een nieuwe wind waaien en de nieuwe werking die nu van start gaat - en die ikzelf mee oprichtte - is goed, althans op papier, alleen in werkelijkheid is het

meestal toch iets anders. We zien wel. De deur is zeker niet dichtgeklapt, daarvoor ligt de jeugdwerking me te nauw aan het hart en beleefde ik op Cercle te veel mooie momenten. Je sprak zelf al van de "Trofee Braet" maar ik denk ook aan een interview dat ik enkele jaren geleden tijdens de rust mocht geven aan Belgacom-TV, samen met Pierre Schotte. Maar vooral de vele schitterende belevenissen met alle medewerkers zijn onvergetelijk. Aan de andere kant heb ik nu een zee van vrije tijd die ik met volle goesting spendeer aan de kleinkinderen en allerlei kleine geneugten des leven, meer moet dat niet zijn...

Chris - weliswaar niet de grootste van gestalte - zullen we toch altijd blijven kennen als de man met een groot hart en met enorme verdiensten voor de jeugd van Cercle; al betreuren we zijn beslissing om af te haken, we respecteren ze maar hopen niettemin dat er eerder vroeg dan laat toch nog een verrassende wending optreedt ...

Nota van de hoofdredacteur

We kennen Chris als een groots man, de samenwerking met SHOT was ook *schitterend*, om één van zijn lievelingswoorden te gebruiken. Ik hoop dan ook dat Chris daadwerkelijk terug taken opneemt in zijn geliefde vereniging en hoop tevens dat welke druppel(s) ook (wie of wat) die zijn emmer deden overlopen om tot zijn ontslagbeslissing over te gaan, even in de spiegel kijken.

Na afloop van de voorbije jeugdcompetitie, lang voor de bekendmaking van een gebeurlijk ontslag, ontving de redactie een brief van een grootouder van een jeugdspelertje die, naar eigen zeggen, in naam van vele ouders, grootouders en spelertjes schreef.

We geven u enkele zinsneden weer:

"(...) Wie steeds in de weer is, is de jeugdvoorzitter, Chris Verbeke. Zonder zijn inzet zouden er veel taken niet ingevuld zijn. Hij is steeds de eerste om iedereen in de bloemetjes te zetten. Wat mij opvalt is dat niemand hem eens in de bloemetjes zet. Ik weet dat hij dat niet erg vindt, want zo bescheiden is onze jeugdvoorzitter. (...) Altijd kunnen we bij hem terecht! Steeds word je aangesproken met een brede glimlach. De jeugdwerking van Cercle is echt zijn levenswerk. Hij verdient ook een **DANK JE voorzitter Chris**. Hopelijk kunnen we je nog lang in onze jeugdmiddens houden." (...)

N.v.d.r.: Deze reeks gaat vanaf het volgende nummer "back to the roots" met artikels over jeugdploegen en jeugdspelers, met o.a. aandacht voor de Beloften.

VOOR HET ARCHIEF

DE OEFENWEDSTRIJDEN

WS Oudenburg - Cercle: 1-0

Valse start

Iets om naar uit te kijken, die eerste oefenwedstrijd van Cercle. Na nauwelijks drie trainingsdagen moest Cercle al aan de bak tegen de plaatselijke trots. De zon was van de partij en dat lokte redelijk veel volk richting Oudenburg.

De toeschouwers zagen dat nieuwe coach Bob Peeters iedereen speelkansen gaf. Zeer veel geëxperimenteer dus. De uitslag kunnen we eigenlijk vergeten. Cercle speelde niet groots, maar de omstandigheden waren daar ook niet echt optimaal voor. Oudenburg scoorde wel en won zo met het kleinste verschil.

FC Luik - Cercle: 1-5

Productiever

De tweede oefengalop voor Cercle vond plaats in Luik. Voor veel supporters een speciale wedstrijd. De vriendschapsband tussen Cercle en FC Luik werd nog eens extra in de verf gezet. 's Middags speelden enkele jeugd-ploegen tegen elkaar en om 18 uur stonden de eerste elftallen tegenover elkaar.

In die wedstrijd kwam Cercle op achterstand, maar de prestatie was merkkelijk beter dan enkele dagen voordien in Oudenburg. De dagen voordien deed Cercle aan teambuilding in Tongeren en stonden er minder zware trainingen geprogrammeerd. Cercle zou nog vijf keer scoren. Twee keer Foley, Cornelis, Bozovic en Nyoni.

Hoek - Cercle: 0-1

Leuke wedstrijd

De volgende oefenwedstrijd in het rijtje was tegen de vrienden van Hoek. De wedstrijd werd gespeeld in Diksmuide. De Groen-Zwarten kenden geen gemakkelijke wedstrijd tegen de ploeg van trainer Gaby Demanet. De toeschouwers zagen een leuke wedstrijd met mogelijkheden aan beide kanten. Uiteindelijk won Cercle Brugge nog met 1-0, een goal van Reynaldo.

Cercle - KV Kortrijk: 1-0

Eerste echte test

Een eerste echte test was voor velen de wedstrijd te-

gen KV Kortrijk op het veld van Veldegem. De publieke opkomst was eerder aan de lage kant en dat kwam door het omslaande weer. Stortbuien veranderden het veld in een waterglijbaan. Van goed voetbal kon dan ook geen sprake zijn. De enige ploeg die scoorde was Cercle. Voor de rust kon Foley de score openen en daar bleef het ook bij. Want in de tweede helft probeerde Kortrijk wel, maar het veld speelde niet echt in het voordeel van de ploeg die op achterstand stond. Cercle speelde trouwens wel met een ploeg die op de typeploeg zou kunnen lijken. Er werden slechts een vijftal wissels doorgevoerd bij Cercle.

Basisopstelling Cercle: Dantschotter, Cornelis, Viane, Portier, Evens, Vidarsson, Boi, Van Eenoo, Nyoni, Reynaldo, Foley / Vielen in: Coppens, Serebrennikov, Bozovic, Van Roose, Packet

Cercle Brugge - Lokeren: 1-1

Pittig

Na een weekje stage in Lissabon mocht Cercle al meteen weer aan de bak. Op het veld van SK Eernegem was Sporting Lokeren de tegenstander. Een serieuze test tegen een ploeg die zich duidelijk versterkte in het tussenseizoen. De opgekomen supporters zagen een evenwichtige partij met zeer veel middenveldspel. Coach Bob Peeters koos voor een 4-3-3 opstelling in wat een typeploeg genoemd mag worden. Bram Verbist in de goal, achteraan een Belgisch kwartet met centraal Denis Viane en Anthony Portier, op de backs Bernt Evens en Hans Cornelis. Op het middenveld een driehoek met de punt naar voor. Arnar Vidarsson en Frederik Boi eerder verdedigend, Lukas Van Eenoo in de punt. Op de flanken liepen Reynaldo en Vuza Nyoni.

In de eerste helft waren er weinig mogelijkheden. Vlak na de rust opende Lokeren de score na een hoekschop. Centrale verdediger Maric kon binnenwerken. Na de rust kwamen achtereenvolgens Dantschotter, Renato Neto (die debuteerde) en Sergiy Serebrennikov nog in de ploeg. Vlak voor tijd kon Reynaldo nog gelijkmaken met een laag afstandsschot.

Cercle: Verbist, Evens, Portier, Viane, Cornelis, Boi, Vidarsson, Van Eenoo, Nyoni, Reynaldo, Foley
Vielen in: Dantschotter, Renato Neto, Serebrennikov
Doelpunten: Maric 0-1, Reynaldo 1-1

EUROPALEAGUE

Cercle - TPS Turku: 0-1

Thuisnederlaag

Cercle Brugge mocht meteen aan de bak in de tweede voorronde van de Europa League. Groen-Zwart speelde voor de derde keer in de geschiedenis Europees. Helaas was de Europese wedstrijd tegen de Finnen van TPS Turku een vergiftigd geschenk. Na een paar weken training stond de ploeg van Bob Peeters oog in oog met een ploeg die al volop in competitie zat. Coach Bob Peeters koos voor dezelfde elf spelers die in de oefenwedstrijd tegen Kortrijk gelijkgespeeld hadden. Bram Verbist verdedigde het doel. In de verdediging stonden vier Belgen met Bernt Evens, Anthony Portier, Denis Viane en Hans Cornelis. Op het middenveld de driehoek met Frederik Boi, Arnar Vidarsson en Lukas Van Eenoo. Op de flanken Vuza Nyoni en Reynaldo. In punt stond Dominic Foley. In de eerste helft was het zoeken voor de thuisploeg. Al is die term ongelukkig gekozen. Cercle werkte zijn thuiswedstrijd af in het Gentse Ottenstadion, omdat het eigen Olympia nog niet klaar was na het aanleggen van de veldverwarming. Turku begon het best aan de wedstrijd en het was duidelijk dat de Finnen beter op elkaar ingespeeld waren. Ze forceerden enkele kansjes. Aan de overkant dreigde Cercle zelden. Alleen Reynaldo leek

over de nodige creativiteit te beschikken om iets te forceren. Cercle dreigde af en toe vanop stilstaande fases, maar dwong geen enkele goeie kans af. Aan de overkant waren er dus wel mogelijkheden. De eerste twee misten nog het kader, maar de derde poging op het halfuur was toch raak. Het was Ääritalo die na onzeker verdedigen Verbist te grazen kon nemen. Naarmate de rust naderde, begon Cercle wat meer te drukken, maar echte kansen kwamen er ook niet in het slotkwartier van de eerste helft. Bij de rust greep Peeters in. Hij liet Van Eenoo in de kleedkamer en zijn vervanger was de Braziliaan Renato Neto, gehuurd van Sporting Lissabon. Met zijn inbreng verbeterde het spel van Cercle. Hij verlegde het spel goed en dat liet Groen-Zwart toe om meer druk uit te oefenen. Die druk leverde enkele kansjes op. Boi trapte in de handen van de bezoekende keeper, Foley kopte een voorzet ook op de keeper en een schot van Neto ging in hoekschop. Op basis van de tweede helft was een gelijkspel misschien rechtvaardiger geweest, maar Cercle trekt dus met een achterstand naar Finland.

Toeschouwers: 2800

Scheidsrechter: Dhr. Hermansen (Den)

Cercle: Verbist, Evens, Portier, Viane, Cornelis, Boi, Vidarsson (61' Serebrennikov), Van Eenoo (46' Neto), Nyoni, Reynaldo, Foley (73' Yang Wang)

Doelpunten: 31' Ääritalo 0-1

TPS Turku - Cercle: 1-2

Verdiende kwalificatie

Met ruim 200 waren ze, de Cerclesupporters in Turku. Het grootste deel vloog mee met het ingelegde charter. De rest kwam zowat vanuit elke richting. UB05 vloog naar Stockholm en nam daar de ferry richting Turku. Anderen kwamen via Tallinn en dan de overzet richting Turku, nog anderen hielden een tussenstop in Riga, vlogen dan door naar Helsinki om dan met de trein Turku te bereiken. Uw redacteur was bij die laatsten.

Bob Peeters voerde twee wissels door in vergelijking met de thuismatch. Vuza Nyoni verdween naar de bank en Renato Neto stond voor het eerst in de basis. Centraal achterin kreeg Dejan Kelhar de voorkeur op Anthony Portier. Voor de rest dezelfde elf als in de thuismatch. Cercle Brugge toonde vanaf de eerste minuut aanvallen-de intenties. Het zette vroeg druk op de thuisploeg en dat leidde in de beginfase meteen al tot enkele hoekschoppen. Het kwam geleidelijk aan ook tot echte kansen en mogelijkheden. Zo was Evens dicht bij de openingsgoal. Hij zette zich sterk door, maar kwam oog in oog met de lokale doelman te kort om te scoren. Ook Reynaldo toonde zich bedrijvig. Na een dubbele één-twee met zijn landgenoot Renato Neto kwam ook hij voor het vijandige doel, maar ook hij faalde net in de afwerking. Voorts waren er nog enkele kansen. Evens kopte net over de goal, enkele afstandsschoten werden weggewerkt. Cercle miste dus de kansen en kreeg het deksel op de neus. Turku, tot dan toe nauwelijks dreigend, zag eerst een goeie kans door Bram Verbist gekeerd. Wat later vergreep Denis Viane zich aan Johansen. De Oostenrijkse ref twijfelde niet en wees naar de stip. Diezelfde Johansen kon de elfmeter feilloos omzetten. Cercle probeerde voor de rust nog de stand in evenwicht te brengen, maar verder dan enkele stilstaande fases kwam het niet meer. Voor Cercle veranderde de achterstand bij de rust eigenlijk niet zo veel. Het moest nog altijd twee keer scoren om zich te kwalificeren. Groen-Zwart liet de moed alvast niet zakken en ook de supporters lieten zich niet onbetuigd. Na dik vijf minuten kon Cercle de bordjes in evenwicht zetten. Reynaldo kwam in balbezit na een voorzet van Boi en kon de bal in de verste hoek binnen knallen. Even voordien was alweer Evens dicht bij die gelijkmaker. Cercle bleef dominant voetballen en de tweede goal hing in de lucht. Een vrije trap van Dominic Foley belandde pal op de thuisdoelman. We noteerden mogelijkheden voor Reynaldo, Hans Cornelis en Kelhar. Cercle bleef beuken, al bleef het opletten voor de tegenaanval. Vijf minuten voor tijd pakte Cornelis uit met een verre inworp. Die werd verlengd door Foley en Lukas

Van Eenoo knikte de bal binnen aan de tweede paal. De ontlading bij de spelers en de supporters was immens. Cercle voetbalde de wedstrijd uit en mag nu uitkijken naar een confrontatie met Famagusta.

Toeschouwers: 4000

Scheidsrechter: Dhr. Grobelnik (Oostenrijk)

Doelpunten: 39' Johansson 1-0 (pen), 51' Reynaldo 1-1, 85' Van Eenoo 1-2

Cercle: Verbist, Evens, Kelhar, Viane (46' Portier), Cornelis, Vidarsson, Van Eenoo, Neto, Reynaldo (86' Nyoni), Boi (78' D'haene), Foley

Geel: Milsom, Van Eenoo, Viane, Kelhar, Riski Riku, Vidarsson, Riski Roope

De Turku-trip

Een Cerclecharter richting Finland op enkele dagen vol krijgen in volle vakantieperiode leek geen sinecure, maar slaagde perfect. De Zwitserse Cercle-Boeing verliet knap tijdig de knusse "Oostende-Brugge airport" richting noorden. Tevens alweer een demonstratie van het familiale Cercle en het "iedereen kent iedereen", wat meteen gezelligheid betekent. Na aankomst op Finse bodem werden even de wenkbrauwen gefronst bij het aanzien van het luchthavengebouw en een bagageband van amper vijf meter lang, maar al gauw bleek dat dit noodgedwongen was. Het was immers een bijgebouw, gezien de Russische president Mediedev en co aan het hoofdgebouw aanwezig waren met het staatsvliegtuig... Het hotel, centraal gelegen aan de markt van Turku, oogde mooi en had nette kamers. Sommigen hadden echter pech in een vleugel boven een discotheek gehuisvest te zijn. De spelers bevonden zich in een ander hotel op zo'n 300 m. Hun pech was dat ze niet over airco beschikten in een Finland dat nooit geziene temperaturen noteerde. Het slaapgebrek liet zich echter niet uiten op het terrein! De supporters genoten van elkaars gezelschap en een vrije namiddag en avond, wat voor sommigen best "nacht" mag genoemd worden. De volgende morgen volgde na het ontbijt een geleide rondrit naar een aantal bezienswaardigheden in Turku, met daarna opnieuw een vrije namiddag die naar believen ingevuld werd. Sommigen maakten een boottocht op de Aura, die door Turku stroomt, tot aan enkele eilandjes die deel uitmaken van een enorme archipel voor de kust. Anderen bezochten meer in detail bezienswaardigheden of het winkelcentrum, of genoten op een terrasje van het weer en de (dure) pintjes. Geven we nog mee dat Turku de oudste stad is van Finland en tevens tot aanvang 19e eeuw de hoofdstad. Wegens een grote brand (houten huisjes) in 1825 is van de authenticiteit van de stad ech-

ter nog weinig te merken als je dit met Brugge vergelijkt. Rond 17.30 uur brachten de bussen de supporters naar het aardige Veritasstadion (sommige supporters waren luidop aan het dromen om dit stadion in Brugge neer te poten...), waar ondertussen ook de individueel reizende supporters toegekomen waren. Wel een via stewards afgescheiden vak voor de Groen-Zwarte supporters, maar door elkaar in de drankgelegenheden. Vanzelfsprekend geen enkel incident! Luidop blijven aanmoedigen, een

vreugde-uitbarsting bij de 1-2 en na de wedstrijd, daarna netjes de bus op richting luchthaven waar de spelers er zelf de ambiance instaken. Net als op het vliegtuig trouwens. Zelfs de piloot was via zijn micro aan het meezingen... Onbeschrijfelijke toestanden, nog nooit meegemaakt op een vliegtuig. De beide hostesses van Simatours die de groep begeleidden, hebben meteen hun hart verpand aan Cercle. (Georges)

(meer foto's op www.cerclebrugge.be)

10E SPONSORNACHT

Dit evenement dat in den beginne plaatsvond in het logegebouw, maar al gauw bijna letterlijk uit zijn voegen barstte en daardoor naar unieke "feestzalen" verhuisde, nl. de garages van onze wagensponsors van de voorbije jaren (Toyota Van Belleghem en Renault Denoyel), kende op vrijdag 30 april een jubileumeditie.

Cerclebeheerraadslid Mark Tanghe, initiatiefnemer, en zijn echtgenote, werden bij dit tiende feest met zo'n 550 aanwezigen terecht in de bloemetjes gezet voor deze succesvolle formule, waar natuurlijk heel wat vrijwilligers hun energie in steken. De garage Renault Denoyel in St.-Michiels werd alweer omgetoverd tot een heus feestpaleis (zie foto's). Ook voor de familie Denoyel en de zaakvoerders van "All Events" waren er bloemen en de "Cercle Bekersjaal". Trainers en spelers waren tegenwoordig (Viane, Vidarsson en lachtchouk waren verontschuldigd wegens "platte rust").

Voorzitter Frans Schotte hield een welkomstwoord. Hij dankte alle grote en kleine sponsors voor de inspanning die ze elk jaar doen om Cercle te steunen. Sportief blikte hij natuurlijk richting Bekerfinale (applaus uit de zaal), zag de teller op 11.000 staan twee weken voor de clash, en had ook oog voor de progressie de voorbije drie seizoenen. Hij deed een oproep aan allen die nog geen ticket bezaten om er werk van te maken.

Na een verzorgde receptie met het nodige "bruis" en hapjes en muzikale omlijsting door de folkgroep Barabas, volgde een gesmaakte "Taverlanilunch". De liveband DE ROMEO'S hadden nauwelijks een minuut nodig om de dansvloer te doen vollopen en er de nodige ambiance in te brengen. Tijdens de maaltijd en na het liveoptreden verzorgde de VBRO de muziek.

Heel wat zakenpartners en supporters genoten van de avond, alsook Laura Lynn, die een dansje plaatste met Vaillant-verkoopdirecteur Mark Tanghe.

CERCLE WORLDWIDE

De inzendingen van uw vakantiefoto's, in eigen land, aan de andere kant van de aardbol of ergens tussenin, zijn steeds welkom voor deze rubriek. Stuur ze digitaal naar shot@cerclebrugge.be of analoog naar het redactieadres (zie pagina 2).

- 1 Wies Van Eenoo, Wannes Rousseau en jeugdspeler Louis Lecluyse waren op skireis in "Les Sybelles", Zuid-Frankrijk.
- 2 De technische staf van de gewestelijke U10 vorig seizoen op skireis in Ischigi (Oostenrijk)
- 3 Pieternel Sneyaert en een Peruviaanse fan met de Cerclevlag op weg naar de top van de Machu Picchu.
- 4 Clément Rouzee (U12 vorig seizoen) met Phil McEvoy (FC Liverpooltrainer) in het Spaanse Malaga.
- 5 Koen Deseure stuurde een Cerclevlag op naar zijn vriendin in de States, waar ook geduid werd voor Bekerwinst.

CERCLEBABY'S

- 1 Op 17 februari werd "Merel" geboren. Ze is het dochttertje van Steven Feys en Els Van Lancker. Daarnaast ook kleindochter van Rob en nichtje van Wim en Bart Van Lancker en Ann De Mayer. Een Cerclekolonie op zich.
- 2 Geert Wallaert, Mieke Mestdagh en dochttertje Sjana zijn Cerclesupporter en fervent SHOT-lezer. Ze vinden de rubriek "Cerclebaby's" tof en stuurden een foto in van hun jongste telg, Timo (25/09/09).
- 3 Rudy Claeys is suppoost op Cercle en fiere grootvader van zijn kleindochter.

BROOD- EN BANKETBAKKERIJ

Van Belleghem

Bloemendaalestraat 125 - Beernem - 050 78 80 79
Dorpstraat 103 - Sijsle - 050 35 65 87

Peirsegaele

Juwelier

eigen werkplaats

Zuidzandstraat 8 - 8000 Brugge

INOX LEUNINGEN - METALEN EN HOUTEN TRAPPEN
BONTE
Schatting 18 - 8210 Zedelgem
T. 050 / 24 02 42

Fax 050 24 02 43 - gsm 0475 24 67 40 - www.trappenbonte.be

HOTEL ** DE GOEZEPUT

Goezeputstraat 29 - Brugge

Tel. 050 34 26 94

Fax 050 34 20 13

www.hotelgoezeput.be

DE BELOFTEN

De Beloften, een zeer jonge ploeg trouwens, vatten de training aan op maandag 5 juli, met doorgedreven trainingen op woensdag en donderdag en eindigden de week met een mini-oefenstage. De PR-werkgroep van Cercle, die zich ook over de Beloften "ontfermt", regelde weer een trip naar het Nederlandse Yerseke, waar naast het aangename ont-haal en maaltijden, een wedstrijd tegen het Reimerswaalteam (een selectie van de beste spelers uit de regio die later ook nog zullen aantreden tegen Vitesse en HSV Hoek) plaatsvond. De avond voordien verbleef de groep van trainers Jurgen Van Opstaele, Bart Derre, afgevaardigde Matthias Bil (Filip Christiaens was verontschuldigd) en kinesist Christophe Van Belleghem, in hotel Brugge-Oostkamp te Oostkamp, alwaar aan de hand van beeldfragmenten en een powerpoint presentatie de sportieve krachtlijnen naar het aanstaande seizoen theoretisch uit de doeken werd gedaan. Op zaterdagmorgen om tien uur werd de bus met het gezelschap (Belofteploeg, mensen van de PR groep, voorzitter Schotte en enkele genodigden) in Bruinisse verwacht om in te schepen op de Mosselkotter "Wolfert Franke" voor een twee uur durend traject - met niet alcoholische drankjes en "Bolus", een lekker Zeeuws streekgerecht - op de Oosterschelde richting Yerseke, hét mosselcentrum met de enige mosselveiling ter wereld. Tijdens de vaart werd vol enthousiasme uitleg verstrekt door Cees Van Liere, voormalig burgemeester van Sluis, imposant figuur én voorzitter/directielid van tal van organisaties. Beloftekapitein Gianni Van Landschoot overhandigde schipper Wim Otte een Cercleshirt met handtekeningen als bedanking voor de vaart. In café/restaurant "De Sportvisser", waar net als in de andere cafés in Nederland de "Oranjegekte" hoogtij vierde, viel hen een hartelijk onthaal te beurt door de uitbaters, smulden de spelers spaghetti en de begeleiders genoten van heerlijke mosselen. De spelers, maar ook de begeleiders waren gecharmeerd door de twee jonge dames die opdienden en later ook de nodige service leverden in de VIP-tent naast het terrein.

Ondertussen was het gezelschap uitgebreid met twee Nederlandse bezielers van de goede contacten tussen Cercle en Zeeuws-Vlaanderen, nl. André Waegenaar en zijn toekomstige echtgenote Anette Coijmans. Ook Ciel Maenhout en de Sluisse "Belleman" vervoegden de rangen. Terwijl de spelers met de bus naar het lokale stadion reden, legden de begeleiders in het gezelschap van de Belleman - die af en toe zijn woordje proclameerde - het 2 km traject te voet af in het gezelschap van de Sluisse reus, voor de gelegenheid met opgespelde Cerclesjaal.

Ook in de VIP-tent aan het stadion heerste een "zeer welkom" sfeer. De wedstrijd zelf eindigde op 0-0. De tegenstand was beduidend groter dan vorig jaar toen het 0-12 werd (tegen de lokale ploeg), het stamnummer van Cercle. Opvallend was ook dat de kotter waarmee eerder die dag gevaren werd groen-zwart kleurde én het herkenningnummer "BRU 12" droeg...

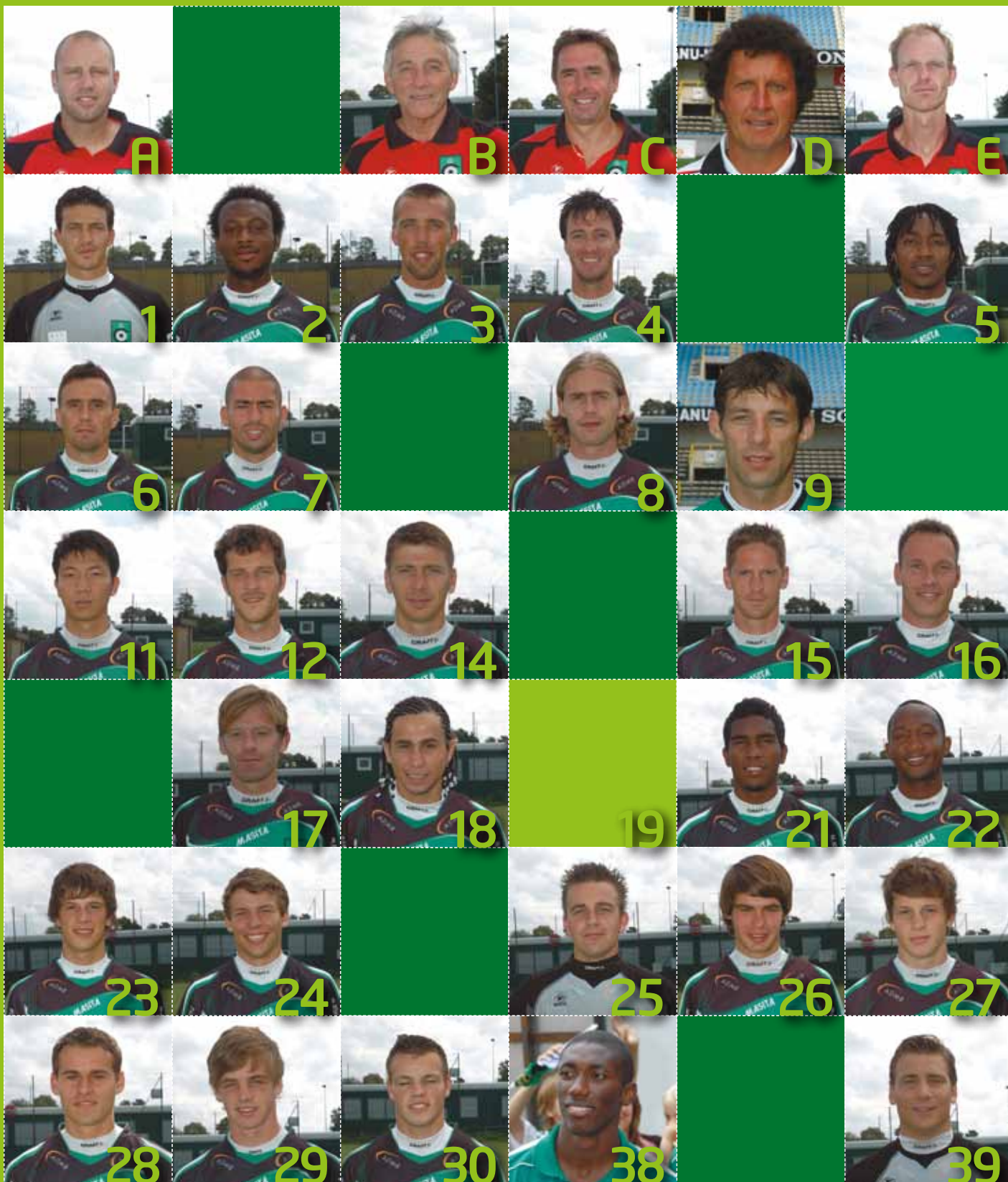
De hemel werd, na een letterlijk en figuurlijk schitterende dag, dreigend toen de BBQ aangevat werd. Leuk detail en nog niet eerder meegemaakt: elk diende zijn/haar vlees zelf te bakken.

Na afscheid genomen te hebben van de joviale Nederlandse gastheren, arriveerden we met de bus rond 22.00 uur in Jan Breydel. De Zeeuwen hebben duidelijk een hart voor Cercle.

(meer foto's op www.cerclebrugge.be)

matchbal Cercle - Famagusta

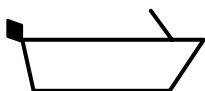
N.V. STAEL

Rondvaart op de reien van april
tot oktober (10.00-17.00)

Opstapplaats Katelijnestraat 4, 8000 Brugge
(Reservatie vanaf 20 pers.)

Tel. 050 33 27 71 • fax 050 34 35 48

bij afgifte van deze strook varen aan de groepsprijs.

matchbal Cercle - Charleroi

RESTAURANT

De Koetse

Piet en Ann Vanderyse-Coppens

Oude Burg 31 • 8000 Brugge (nabij Simon Stevinplein)

tel. 050 33 76 80 • Fax 050 34 60 42

(donderdag gesloten)

EN VAN DE JEUGD NIETS DAN GOED ...

Cursief waarbij de jeugdopleiding vanuit een ander perspectief bekeken wordt, soms ludiek, soms ernstig!

DOS CERVEZAS POR FAVOR

Spanje won de wereldbeker voetbal 2010 (en niet: het wereldkampioenschap voetbal zoals meestal verkeerdelijk wordt vermeld want dat bestaat simpelweg niet, tot daaraan toe). Ik geef toe: dit is geen wereldschokkend nieuws en inzake nieuws waarde inderdaad enigszins achterhaald. Dat analisten, specialisten en andere zelfverklaarde voetbalprofeten dit als een verrassing proberen te verkopen, is al meer een overpeinzing waard. Tenslotte La Selección is de regerende Europees Kampioen (en niet: houder van de Europabeker want die bestaat al evenmin voor landenploegen) waarvan je op een wereldbeker toch altijd iets mag verwachten.

Op zoek naar de reden van dit succes werden in de dagen na de finale alweer bliken onzin opengetrokken (het betreft voetbal, wellicht vandaar): de hoogconjunctuur was te danken aan de opleiding in Spanje die een verfijnde versie zou zijn van de alom geroemde Franse centres de formation (aan het gegeven waarom Les Bleus dan na een bijzonder succesvolle periode plots zelf geen deuk in een pakje boter getraapt krijgen, wordt feestelijk voorbij gefietst of zijn die centra bij nacht en ontij gewoon per transport door de snode Spanjolen over de Pyreneeën gesmokkeld?). Spanje wordt nu geroemd en de hemel in geprezen voor zijn formidabel tiktakvoetbal dat een bijzonder hoge snelheid van uitvoering vergt, een perfecte technische bagage, een stevige conditie, en nog veel blablabla. De waarheid is simpelweg dat het Spaans Nationaal Elftal gewoonweg een blauwdruk (sorry, maar "groendruk" heb ik nergens gevonden) is van het grote FC Barcelona. Het type-elftal van La Selección bestond immers in Zuid-Afrika constant uit minstens 7 spelers van de Blaugrana aangevuld met een steengoede topkeeper en een formidabele rechtsback van Real; die spelers komen allemaal uit de respectievelijke opleidingscentra van de vermelde verenigingen. Vooral La Masia zou een verplicht nummer moeten zijn in elk opleidingsprogramma. Meer nog: La Masia zou een bedevaartsoord moeten zijn waar elke bestuurder verplicht heen moet alvorens hij een functie mag bekleden. CF Barcelona bewijst met zijn jeugdopleiding dat hét kan mits bepaalde factoren rigoureus gevolgd worden.

De Iniesta's en Xavi's van deze wereld zijn gevormd in het eigen nest, een kweekvijver waarop geen vreemde eenden paraderen ten koste van het eigen kroost. Er spelen in Spanje toch ook buitenlanders, zal de kritische lezer terecht opmerken, jazeke, maar dan enkel absolute toppers en niet ten koste van de eigen jeugdspelers. Nog eens, FC Barcelona: de kern van 24 spelers voor het seizoen 2010-2011 bestaat uit 13 rasechte Catalanen (zeg maar een gebied ter grootte van Oost- en West-Vlaanderen), aangevuld met 2 Spanjaarden, 6 spelers waarvan Spanje hun tweede moederland is (meestal van geboorte Argentijnen), nog een topvedette uit Zweden, eentje uit Mali en een Fransoos. Als Barça dat kan, moeten meerdere ploegen dit huzarenstukje kunnen realiseren; alleen, dan moeten de heren makelaars wel hun handeltje stopzetten en moeten scouts zich enkel nog bezighouden met het rekruteren binnen de eigen regio. Natuurlijk veel minder exotisch en spannend dan die vermoeiende buitenlandse trips. Het bewijs? Kijk naar Engeland! Eens de fiere bakermat van het Football, nu nog een flauwe figurant op een eindronde wegens onvoldoende kwaliteit van eigen bodem want uitgerangeerd ten bate van vreemdelingen uit alle mogelijke windstreken; vermoedelijk weten die vreemde vogels zelf niet meer waar ze oorspronkelijk vandaan komen. De F.A. moest zelfs zijn heil zoeken in een 39-jarige doelman nadat de titularis, de nobele Robert Green (I'm very sorry, indeed!) zich van spelletje vergist had en dacht op een plaatselijk concours voor schijnballet te vertoeven met alle kwalijke gevolgen van dien.

Wat dan nog gezegd van de andere halvefinalisten: Uruguay (3 miljoen inwoners) en Nederland (16 miljoen inwoners) - Duitsland laten we even buiten beschouwing want dit zijn nu eenmaal tornooibeesten die zelfs met een elftal veteranen nog de eindfase zouden halen.

Moraal van het verhaal: opleiding rendeert altijd! Laat dit nu net dé keuze zijn die Cercle uitgestippeld heeft en waarvoor veel middelen vrijgemaakt zijn. Dat er in afwachting dat de druiven van eigen bodem rijp zijn, geprofiteerd wordt van onze samenwerking met Sporting Clube de Portugal hoeft helemaal geen schande te zijn, meer nog, het bewijst dat er een visie is en onze jeugd in alle rust de opleiding kan afmaken.

De Oranjevloot werd daar in Zuid-Afrika vakkundig de baard afgedaan door die frivole Spanjaarden waarvan elk exemplaar de trotse bezitter zou zijn van een snor, doe ze nog maar eens vol, por favor!

Op onze Cerclejeugd!

BEKERFINALE

Het knappe Bekerparcours 2009-2010 leidde uiteindelijk tot de finale. Een massa Groen-Zwarte mensen trokken met eigen vervoer, met een voor Cercle nooit geziene autocarvloot of met één van de twee speciale Cercletreinen naar het Koning Boudewijnstadion.

Enerzijds was er een unieke samenwerking tussen Cercle en AA Gent wat bv. de VIP-arrangementen betrof in een van de Heizelpaleizen, anderzijds was er het "Cercledorp", een Groen-Zwarte enthousiaste mensenzee. De sfeer was uitbundig en, ondanks het feit dat AA Gent zich als een zware tegenstander aankondigde, werden de winstverwachtingen hoog ingeschat. Zo hoort het immers voor een supporter. In het stadion waren de "Buffalosupporters" vanzelfsprekend in de meerderheid, maar dat liet de "groene kant" niet aan zijn/haar hart komen. De groep van Rose De Leyn gaf gedurende meer dan negentig minuten het beste van zichzelf en overklaste met brio hun blauw-witte collega's aan de overzijde. Spijtig genoeg zagen we binnen de lijnen niet hetzelfde scenario.

Uiteindelijk leidde het bekerverlies toch tot Europees voetbal gezien de 2e plaats die AA Gent behaalde in de play-offs. De voetbalvreugde die we ontbraken op de finale werd ruim gecompenseerd met de plaatsing voor de 3e voorronde in Turku. Momentopnamen kunnen zo relatief zijn. Geniet en herinner dus de mooie momenten, vergeet de mindere.

Zoals ik het op "mijn bus nr. 28" vertolkte tijdens de terugreis uit Brussel: "In drie jaar tijd kwart finale, halve finale, finale met verlies, wat is de volgende logische stap...?"

SCREEN-SHOT

16 mei 2010, lang uitslapen

Op een of andere manier moet ik me voortslepen die dag. Een loom gevoel. Dit was het dan, het seizoen 2009-2010. Afkickverschijnselen. Hoe mooi de bekercampagne ook is geweest, het verlies in de finale daags voordien komt toch weer hard aan. Te recht deze keer, daar kunnen we niet omheen. Het verontschuldigende gebaar na de wedstrijd van Bernt Evens richting hoofdtribune in het Koning Boudewijnstadion was ontwapenend eerlijk. Typerend voor Bernt die in korte tijd uitgroeide van twijfelgeval tot publiekslieveling. De eerste die het publiek komt groeten. De nieuwe Bram Vandenbussche die altijd een gebaar klaar heeft voor de supporter na de wedstrijd.

De wil was er nog wel maar de beentjes wilden niet meer. De Buffalo's duidelijk te sterk. Het gebaar van Bernt met de armen breed opengespreid en de mondhoeken neerwaarts gericht blijft op mijn netvlies hangen, telkens weer. De vertaling niet alleen van de ontgoocheling en onmacht bij de spelers maar ook een metafoor voor mijn tristesse, die van de doorsnee supporter die er toch meer van had verwacht. De vergoelijkende woorden van kennissen en vrienden nadien bieden helemaal geen troost. Alsof Cercle blij mag zijn dat het toch maar de finale haalde. Neen, het zegt me helemaal niets vandaag. Een feestelijke dag - want dat was het - verdient toch altijd die apotheose.

Mijn troost ligt veeleer in wat die finale allemaal losmaakte bij de supporter, de sympathisant, het kind op wie dit spektakel ongetwijfeld een grote indruk heeft gemaakt. Een toeter, een T-shirt en een lichtgevend groene bril vult voortaan de collectie prullaria weer aan, relikwieën die herinneren aan een memorabel moment. De tickets worden bewaard.

In de tuin die volop in aanleg is staat nog steeds een knoert van een plank, zo'n vier meter hoog, vastgemaakt in de grond door mijn zoon en dochters met kiezel en baksteen, daags voor de wedstrijd. En met hoog in de top een kleine Cerclevlag, vastgemaakt met tape. Ze wappert er al een aantal dagen, vechtend tegen de wind, steeds schuiner hangend. Uiteindelijk sneuvelt de constructie wel eens maar het beeld blijft.

Niet zoals dat van de man die me in de tribune passeerde, in een groen shirt van de gemeentewerkers Zedelgem. Zo stond het op zijn rug. 'Gemeentewerkers' in het zwart bovenaan, 'Zedelgem' eveneens in zwarte letters onderaan. Voor de gelegenheid wel doorstreept met zwarte alcoholstift. En met een schitterend gevoel voor humor, bewust en eigenhandig veranderd in twee nieuwe magische woorden: 'Cercle' bovenaan, 'Brugge' onderaan. Heerlijk.

De nederlaag is tot slot niet voor niks geweest. Enkele collega's zijn verwoede Gantoisesupporters. Eén ervan vertrouwde me deze week toe dat hij bij de 2-0 zijn vriend, met wie hij al 30 jaar lang het blauw-witte lief en leed deelt, heeft vastgepakt en tranen van geluk heeft geweend. Het weze hem gegund. Wat had ik ze graag zelf gevoeld. Op naar een nieuw seizoen. Startend met een al te vroege Europese campagne. De beloning is niet meer wat het ooit geweest is maar voor de supporter telt vooral de competitie.

Leve Cercle. Tot diep in de eenentwintigste eeuw!

ONDER DE KERKTOREN

Cerclevrienden Brugge Oost

In de supporterskrant achteraan in SHOT verneemt u maandelijks heel wat over het reilen en zeilen bij onze supportersverenigingen. Wie schuilt echter achter deze verenigingen? Wat is hun doelstelling? Waar drink je er een Groen-Zwart pintje?, enz.

Dit en een stukje geschiedenis over de locatie zijn de ingrediënten van deze reeks. ALLE bij de supportersfederatie aangesloten verenigingen komen op termijn aan bod en dit in een willekeurige volgorde. We zijn ondertussen aan de 2e jaargang toe en "Brugge Oost" mag, zij het als fusievereniging, als vijftigjarige de spits afbijten.

We gingen praten met Rik Parton, Birgit Dedullen en oud-voorzitter Jérôme Vandenbon.

Gezien de vereniging haar lokaal in Dudzele heeft, namen we die kerktoren(s) in het vizier.

Wat voorafging:

De huidige supportersvereniging "Cerclevrienden Brugge Oost", is een samenvoeging, om het "lelijke woord" "fusie" niet te gebruiken, van de "Assebroekse Cerclevrienden", "Met Cercle naar de top - St.-Kruis" en de "Cerclevrienden Sijsele". Door de lokaalkeuze in Dudzele mag daar eigenlijk de vergane lokale supportersvereniging ("Cercle Hoger Op - Dudzele") aan toegevoegd worden. Het zijn stuk voor stuk verenigingen met een traditie die lang terug in de tijd gaat. De "Assebroekse" bijten de spits af met een oprichting in 1960 (vandaar het 50-jarig bestaan van de fusievereniging). Sijsele zag een jaar later het levenslicht, Dudzele volgde in 1966 en St.-Kruis in 1967.

Assebroek ging van start op 30 mei 1960 met een bestuur bestaande uit Albert van Poucke, Maurice Derre, Medard Ots, André Lucidarme, Robert De Bruyne, Robert Van Looke, André D'Herdt, André Derre, Andre Carels, René Van Loo en Arthur Fleurman. "t Nieuw Gemeentehuis" op het Gaston Roelandtsplein ('t Perretje) was het (en bleef lang) lokaal. We herinneren ons verder nog namen zoals Omer en Albert Van Parijs, Robert Van Looke, Joseph Van Iseghem, Rita Burggraeve (tevens oud SHOT-medewerkster), Rosanne Damman en Eric Verhaeghe. Sijsele volgde in november 1961. Eén van de initiatiefnemers was niemand minder dan Daniel Coens. Het oorspronkelijke bestuur bestond uit André Verheire, Maurice Moelaert, Walter Huys, Urbain Claeys, Gilbert De Coster, Roger Van Haverbeke, Gerard Neyt, Lucien Rotsaert en Lucien Lamote. Achiel Coene was de officiële vaandeldrager. Café Rome (bij Armand Vanhoutte) was het eerste lokaal. Daarna werd het "t Oud Gemeentehuis". In

latere besturen, zoals in 1989 bv. komen ons thans nog bekende namen voor: Willy Verhaest, Dirk Willaert, Gilbert Decoster, Rudi Claeys, Jan en Johan Mestdag, Jean Claeys, Patrick Neyt en Rik Decoster.

Het hoogtepunt van de vereniging kunnen we rond 1984 plaatsen toen erevoorzitter Moulaert en voorzitter Germain Vandenabeele maar liefst 650 leden telden. Bij het "namen noemen" mogen we zeker Jérôme Vandenbon niet vergeten, die uiteindelijk instond voor het ontstaan van "Cerclevrienden Brugge Oost".

Dudzele startte in 1966. Lucien Van Zandweghe, Gerard Gardin, Paul De Pourcq, Frans De Sauter, Johan Vandael en Martin Goethals waren de pioniers. Naast de twee eerstgenoemde stichtende leden vonden we 23 jaar later nog de namen terug van Gilbert Schotte, Louis Van Torre, Xavier Devisch, François De Craemer, Dirk Strubbe en Freddy Vanzandweghe. Gasthof "St.-Joris" in de Leonardstraat was het lokaal waar het bestuur toen vergaderde. Deze vereniging sloot, spijtig genoeg, reeds ruim een decennium geleden de boeken.

St.-Kruis volgde eveneens in de jaren 60'. Voor hen noteren we 15 oktober 1967. Gaston Riemaeker, Lucien en Antoon Van Steenkiste, Georges Meseure en Oswald Vlamincq namen daar het initiatief. Oswald was de uitbater van café "De Schulle", wat meteen het eerste lokaal werd. Tien jaar later verhuisde "Met Cercle naar de top - St.-Kruis" naar het "Schuttershof" (thans "Studio hall"). Als we ook hier een latere bestuursploeg er uit pikken, komen we op Marcel De Graeve, Marcel Sarlet (die ook binnen de supportersfederatie een vooraanstaande rol gespeeld heeft), medestichter Gaston Riemaeker, Jan Van Hoorickx, Filip Proot, André De Moor en Henk Van Acker.

Deze vier verenigingen, de een al wat meer dan de ander, hebben een enorme geschiedenis en verleden en telden personen in hun rangen (we somden niet iedereen op) die zeer verdienstelijk waren/zijn binnen diverse geledingen in Cercle. Waar loopt het fout dat die verenigingen niet zelfstandig kunnen blijven bestaan?

(Rik) Er is heden ten dage een zeer ruim aanbod in ontspanningsmogelijkheden. Het voetbal volgen is niet echt goedkoop te noemen. Wij hadden bv. de pech dat ons jaarlijks feest, dit jaar n.a.v. het vijftigjarige bestaan, daags voor de Bekerfinale viel. Het bijwonen van de Bekerfinale (ticket), de verplaatsing, iets eten, enz... het kost allemaal behoorlijk wat geld. Als mensen dan moeten beslissen om in hetzelfde weekend ook nog een supportersactiviteit bij te wonen, dan begrijp ik waarom we slechts een beperkte groep deelnemers mochten verwelkomen op ons feest.

Anderzijds is het heden ten dage (en in het recente verleden) ook niet eenvoudig om mensen te motiveren een bestuurstaak in een supportersvereniging te laten opnemen. Zij die zich geroepen voelen, bel me direct op a.u.b.!

Hoe kwam de huidige vereniging tot stand?

(Jerôme) In 1999 kwam de eerste samensmelting tussen Sijsele en St.-Kruis, een vereniging die eigenlijk niet meer bestond, maar waar een groot potentieel aan Cerclesupporters was. Federatiebestuurslid wijlen Gilbert De Blicq en destijds gedreven kracht in St.-Kruis Gaston Riemaeker stonden volledig achter de zaak. Nog geen twee jaar later breidde de vereniging uit met de Assebroekse Cerclevrienden, dit om een steviger basis te hebben. Dit bewerkstelligde ik voornamelijk met Maurice Sevenhant, na een hint van Maria Blontrock. Ook wijlen Rudi Helewaut, uitbater van restaurant 't Leitje te Ver-Assebroek, die ondervoorzitter werd, was daarbij betrokken en zijn restaurant werd dan ook het lokaal waar we ons jaarlijks feest hielden. Rudi was trouwens

een uitstekende kok, konden we tijdens de feestmaaltijden vaststellen.

Via Freddy Van Zandweghe kwamen we in contact met Hans Schalembier, uitbater van "De 3 zwanen" in Dudzele. Dit werd ons 2e lokaal en door het overlijden van Rudi, nu het hoofdlokaal.

Jullie bestuur bestaat uit slechts drie personen?

(Rik) Nadat Jérôme de fakkel doorgaf, bleven we nog met vier over. Peter De Meyer (die nu ook de taak van busverantwoordelijke voor de federatie opneemt), Birgit Dedullen, ikzelf en Nico Rottée, die onlangs ontslag nam. Wij zijn veertigers. Wat nieuw bloed zou inderdaad welkom zijn. "En graag uit de diverse zones die wij bestrijken", vult Jérôme aan. D.w.z. Sijsele, Assebroek, St.-Kruis, St.-Jozef, Koolkerke en Dudzele. "We zouden moeten een steunpunt hebben in elk van die locaties".

(Rik) De huidige bestuursleden hebben niet direct een affiniteit met wat aan de "fusie" voorafging. Wij werden bestuurslid van "Brugge Oost", een naamverandering waar ik persoonlijk op aandrong, en dat bestrijkt een zeer grote oppervlakte. De roots daarvan mogen vanzelfsprekend niet verloren gaan en we moeten respect hebben voor wat onze voorgangers realiseerden.

Voor mij is de combinatie van "Brugge Oost" en mijn functiest o.v. de jeugdwerking in Damme wel behoorlijk zwaar.

Jullie zijn ook nog in diverse andere "Cercle aangelegenheden" betrokken?

Peter "zetelt" in de federatie, Rik is verantwoordelijke voor het Cerclegedeelte (zie meer hierna) van Sijsele en Jérôme stond, na eerst enkele jaren jeugdafgevaardigde te zijn, van 1981 tot 2008 in voor "De Barms" in Sijsele - de Cerclevoetbalafdeling aldaar die enkele jeugdproducten voortbracht met Wim Henneman als een der bekendste.

De jeugdwerking afdeling Damme (Sijsele) is wel jullie stokpaardje?

Op "De Barms" was de werking van de plaatselijke jeugdafdeling van Cercle quasi volledig gesubsidieerd door de supportersvereniging. In de huidige structuur

ligt dat anders. Het familiale van "De Barms" was ook onovertroffen. Ik ben er echter wel van overtuigd dat de huidige situatie noodzakelijk is. We zaten daar in dezelfde vijver te vissen. Nu werken we samen en "verdelen de buit"... De samenwerking met SVV Damme is uitstekend.

Activiteiten van de vereniging?

Vorig jaar zijn we, na het afhaken van Jérôme en Maurice, eigenlijk te laat in gang geschoten. We trokken daar de nodige lessen uit. Als we buiten het souper iets organiseren is het telkens in het kader van de Cerclejeugd (van Damme). Zo organiseerden we n.a.v. de Bekerfinale een bus met extra gadgets voor de meereizende jeugdspelers. Ons accent ligt bij de jeugd. Vroeger bezoldigden wij de terreinhuur, wat nu niet meer nodig is. Vandaar hebben we enige financiële ruimte en zullen we bv. instaan voor "wasgeld". Wat in Brugge door de conciërge gedaan wordt (vuile was), is hier reeds jarenlang het werk van vrijwilligsters... Het staat nog niet vast, maar we zien wat we daaraan kunnen doen.

Peters?

Een echte peter hebben we niet. Er is tegenwoordig een groot verloop van spelers en de "vaste waarden" zoals een Denis Viane of andere Boi's bv. liggen wellicht reeds vast bij tal van verenigingen. Vandaar. We zijn zeer te-

vreden als er elk jaar enkele spelers tegenwoordig zijn op ons sinterklaasfeest. Dat is zeer leuk voor het jonge volkje én onze supportersvereniging. Hierbij wel een speciale pluim voor Rubin Dantschotter.

Stijn geeft u nog een stukje geschiedenis mee.

De historicus

Ook in deze nieuwe jaargang van Shot trekken we weer naar enkele gemeenten die een band met Cercle hebben. Vandaag trekken we naar Dudzele. In Dudzele staat namelijk het lokaal van de Cerclevrienden Brugge Oost. 'De Drie Zwanen' met name.

Dudzele was tot voor kort over het hele land bekend voor het eerste echte muziekfestival van het seizoen. In april stond daar namelijk altijd 'Dudstock' geprogrammeerd. Een festival waar ook uw redacteur regelmatig te vinden was. De laatste editie van het festival vond plaats in 2007. De organisatoren stopten ermee door financiële problemen. Dudzele zelf is een deelgemeente van Brugge. Sinds 1971 behoort Dudzele tot groot Brugge. Daarvoor was het een aparte gemeente met een eigen bestuur. Dudzele is een rustig dorpje in de polders en heeft zo'n 2500 inwoners.

De eerste verwijzing naar Dudzele vinden we in het begin van de achtste eeuw. In 704 krijgt de Sint-Pietersabdij in Gent een gebied toegewezen met de naam 'Dudece'. Een tweede verwijzing die al een pak duidelijker is, vinden we in 862. Op een kaart van de toenmalige Vlaamse graaf Boudewijn met de ijzeren arm vinden we zeer duidelijk 'Dudasala'. Nog later, in 1089, is er sprake van Dudazela. Duda zou verwijzen naar een persoonsnaam en zele betekent uiteraard woonplaats.

Zeer opvallend in Dudzele is de dorpskerk. De Sint-Pieterskerk heeft namelijk twee torens. Een hele oude en een iets recentere. De oudste van de twee torens dateert uit de Romaanse tijd en moet ergens in de loop van de 12e eeuw zijn opgetrokken, samen met de rest van de kerk. Die rest van die toenmalige kerk is vernietigd tijdens de 16e eeuw. Het was de tijd van de godsdienstige twisten en ook Dudzele ontsnapte er niet aan. De 'geuzen' hebben toen het grootste deel van de kerk vernield en slechts één toren bleef staan. Die ene toren is trouwens niet de eigenlijke kerktoren, maar slechts een hoektoren. Die kerk moet dus redelijk groot geweest zijn.

De tweede kerk dateert van een pak later. In 1871 was hij volledig afgewerkt. Enkele delen ervan stonden er wel al van in de 17e eeuw. Bij de huidige kerk vinden we trouwens ook een neogotische kapel ter nagedachtenis van de gesneuvelden uit de Eerste Wereldoorlog.

In het portaal van de kerk vinden we het 'Schettekot'. Wanneer mensen of hun vee ziek waren dan offerden zij goederen in natura aan Onze-Lieve-Vrouw. Die giften werden geofferd om de miserie te doen verdwijnen. Uiteindelijk werden ze aan de ingang van de kerk per opbod verkocht aan de parochianen.

Zeer veel historische gebouwen in Dudzele zijn trouwens verdwenen. Dat kwam door de aanleg van het Boudewijnkanaal. Dat kanaal werd gegraven tussen 1896 en 1905. Het zorgt voor de verbinding tussen de Brugse binnenhaven en de Zeebrugse voorhaven. Het kanaal is twaalf kilometer lang en loopt over Brugs grondgebied. Bij de aanleg moesten onder meer kasteel Pathoeke, het gelijknamige fort en enkele hoeven ont-eigend worden.

MAN OF THE YEAR & POP-POLL D' ECHE

Dubbelslag Oleg lachtchouk

Het eindresultaat van de wekelijkse verkiezingen via de website leidde tot Oleg lachtchouk als "man van het seizoen". Iets wat ondersteund werd door de "Pop-poll" van d' Echte. Doelmannen Bram Verbist en Jo Coppens vinden we respectievelijk op plaats twee en drie. Jelle Vossen bekleedt nog plaats vier, ondanks een lange tijd buiten strijd, en zowaar Bojan Bozovic neemt met weinig speelminuten plaats vijf in. Een duidelijk contrast tussen de supportersmening en het sportieve management. De jaarlijkse Pop-poll van d' Echte, waar één van de normen niet alleen het sportieve, maar ook de "Cercleliefde" is, en in twee stemronden georganiseerd wordt (in december en op het eind van de competitie), gaf op plaats 1 hetzelfde overduidelijke resultaat, maar verschilde, naar de geest van deze poll, duidelijk op de volgende plaatsen, nl. (2) Denis Viane, (3) Lukas Van Eenoo, (4) Bram Verbist en (5) Fré Boi.

Overhandiging van de Pop-poll door de voorzitter van d' Echte

ONZE GASTEN ...

CLUB BRUGGE

Het gebeurde tijdens ... het seizoen 1971-1972

In 1966 was Cercle in dubieuze omstandigheden van Eerste Klasse naar Derde Klasse getuimeld. Een vermeende omkoopzaak, een te laat eerherstel, het verdronken kalf, u kent het wel.

Een vijfjarenplan werd opgesteld en binnen de gestelde termijn ook gerealiseerd al was er wel een gelukje mee gemoeid toen Eendracht Aalst op de slotdag van het tweede jaar Derde Afdeling met 0-1 kwam winnen in het Edgard De Smedtstadion maar door een verkeerd ingevuld scheidsrechtersblad de in extremis behaalde titel moest afgeven aan Cercle.

Twee al te lange seizoenen in Derde werden gevolgd door drie slopende competities in Tweede Klasse bekroond met een titel en dus een promotieticket naar de hoogste reeks. Uiteraard had niemand schrik van de nieuwkomer die misschien, nog voor de competitie goed en wel op gang getrapt zou zijn, een kaartje heen en terug op zak had. De groen-zwarten "teerden" immers op de ervaring van enkele "oudjes" aangevuld met onbekend buitenlands talent zoals Benny Nielsen.

De pessimisten kregen al onmiddellijk gelijk want Cercle verloor thuis de openingswedstrijd van de nieuwe competitie met 0-1 van Sint-Truiden en ging een week later, alweer met 1-0, de boot in op Standard. Resultaat: groen-zwart was puntenloos en stond allerlaatste. Het werd dan ook wachten op de derde speeldag en op de komst van... Anderlecht om een eerste zege (2-0) te boeken.

Deze (misschien) onverwachte overwinning luidde hoe dan ook de start in van een sterke periode die de groen-zwarten tot in de subtop bracht. Toen leider FC Brugge op de 21ste speeldag naar het De Smedtstadion diende af te zakken stond debutant Cercle op een mooie vijfde plaats mét uitzicht op Europees voetbal.

In de voorbeschuivingen in de nationale kranten lazen wij onder meer: "Bij blauw-zwart is men dit keer niet zo optimistisch gestemd als in oktober jl. Toen waren de

clubfans ervan overtuigd dat het voor hun kleuren een formaliteit zou worden. Op de "Klokke" is echter gebleken dat de aanhang van Club de stadsgenoten van Cercle had onderschat. In plaats van 'n afgetekende zege voor blauw-zwart werd het een gelijkspel (1-1). Met die uitslag had Club alle

redenen om tevreden te zijn want in de tweede helft zag het er maar belabberd uit voor blauw-zwart. Cercle speelde immers heer en meester in het middenveld en liep herhaaldelijk dichtbij een tweede doelpunt. Groen-zwart bewees duidelijk dat het geen "straoteploeg" is, zoals de overmoedige en spottende supporters van Club tijdens de eerste helft zongen."

En loontje komt natuurlijk om zijn boontje want Cercle maakte er geen woorden aan vuil maar voegde de daad bij het woord: 1-0 met een doelpunt van Fernand Goyvaerts. Cercle trad dat seizoen aan in de befaamde en onovertroffen mooie "Ajaxtruitjes": een wit shirt met vooraan en achteraan een brede groene band. Op de groene band die over de borst liep stond, in groot formaat, het Cerclelogo afgebeeld (zie foto Benny Nielsen). Prachtige truitjes, zonder meer, die echter in onbruik raakten toen de shirtreclame haar opgang maakte.

Wie maakte deel uit van de winnende Cercleploeg?

Zdenko Vukasovic: °19 september 1941. De Joegoslaaf voetbalde, voor hij naar Cercle kwam, bij o.a. Gent en Anderlecht. Zdenko werd 19 keer Joegoslavisch internationaal.

John Bogaert: °13 september 1946. De Brugse "beatle" ondertekende in 1955 zijn aansluitingskaart bij de groen-zwarten en werd 3 maal militair internationaal.

Franky Simon: °29 januari 1944. Als 12-jarige werd hij lid van Cercle en doorliep er alle jeugd ploegen. Hij was basisspeler van het nationaal militair elftal dat in 1967 de Kentishbeker won.

Pierre Hanon: °29 december 1936. Hij was bijna een kwarteeuw lid van RSC Anderlecht waar hij bijna alle mogelijke triomfen oogstte. In die periode verdedigde hij 48 keer de Belgische kleuren in UEFA-, militaire, B- en A-ploegen (zie rubriek "retro" in dit nummer).

Julien Verriest: °19 mei 1946. Julien-met-het-leeuwenhart startte als miniem bij de groen-zwarten en doorliep met succes alle jeugdcategorieën. In 1964 werd hij een vaste waarde in de Cercleploeg.

Prudent Bettens: °4 juli 1943. Hij startte als midvoor bij SV Waregem waarvan hij 11 jaar de kleuren verdedigde. Hij verzamelde naast selecties voor de UEFA-junioren en de militaire ploeg 14 caps (7 A-selecties en 7 B-selecties).

Raf Lapeire: °30 december 1944. Hij was, voor hij het groen-zwarte shirt aantrok, topschutter bij Izegem waar hij als 16-jarige knaap in het eerste elftal debuteerde.

Roland Boey: °27 januari 1947. Als 15-jarige knaap debuteerde hij in de 1ste ploeg van AS Oostende waar hij 7 seizoenen titularis bleef. Hij verdedigde de Belgische kleuren in het UEFA- en het militair elftal.

Albert Antjon: °26 januari 1941. Hij debuteerde bij Racing Gent.

Fernand Goyvaerts: °24 oktober 1938. Hij debuteerde als 16-jarige in het eerste elftal van FC Brugge. In 1962 liet hij Brugge achter zich en voetbalde achtereenvolgens bij CF Barcelona, Real Madrid, Eiche en Nice. Naast UEFA-selecties sleepte Goyvaerts nog 2 B- en 14 A-caps in de wacht.

Benny Nielsen: °17 maart 1951. Zijn eerste voetbalstappen zette hij bij Frederikwork maar werd reeds in 1966 door A.B. Kopenhagen aangekocht. Op amper 20-jarige leeftijd had hij reeds 14 interlands betwist waarbij hij 8 maal A-internationaal was.

Carlos Desteur: °7 november 1942. Hij zette zijn eerste voetbalstappen bij FC Eeklo en speelde daarna bij SK Roeselare om in '67-'68 bij Cercle te belanden.

Niet te vergeten natuurlijk de "architect" van het elftal: Urbain Braems (°10 november 1933). Hij voetbalde bij SV Zottegem, Racing Mechelen, FC Brugge en Daring Brussel. Hij promoveerde met Cercle in 1968 naar Tweede Klasse en behaalde er in 1971 de titel én de promotie naar Eerste Klasse.

Technische krabbels

Cercle Brugge - FC Brugge 1-0

- **doelpunt:** 49' Goyvaerts 1-0

- **Cercle:** Vukasovic, John Bogaert, Simon, Hanon, Verriest, Bettens (2de helft: Lapeire), Boey, Antjon, Goyvaerts, Nielsen, Desteur

- **FC Brugge:** Sanders, Bastijns, Velkeneers, Vandendaele, Marmenout, Houwaart, Rijnders, Thio, Lambert, Carteus, Veenstra (2^e helft: Puis)

**SPORTING
LOKEREN OV**

Het gebeurde tijdens... het seizoen 1982-1983

Na achtentwintig speeldagen hadden noch Lokeren noch Cercle er veel van gebakken.

De Oost-Vlamingen stonden op de achtste stek met 31 punten (een overwinning leverde toen nog "slechts" twee punten op). Leider Anderlecht telde tien eenheden meer zodat het voor de geel-wit-zwarten stilaan duidelijk werd dat een eerste landstitel er dat seizoen niet meer in zat. Ook Europees voetbal leek ver af en bleek na afloop van het seizoen '82-'83 inderdaad een onbereikbaar streefdoel te zijn geweest.

Cercle hoefde al helemaal niet hoog van de toren te blazen want een bescheiden veertiende plaats en 22 punten waren niets om over naar huis te schrijven.

Cercle wilde van de komst van Lokeren gebruik maken om de degradatiezone wat verder achter zich te laten. Lokeren hoopte natuurlijk om aansluiting te vinden met de subtop.

Zo hadden beide opponenten een goede reden om voluit voor de overwinning te gaan en was het afwachten wie aan het langste einde zou trekken. Niet dat de achtentwintigste speeldag voor veel optimistische klanken gezorgd had. Lokeren was thuis de boot ingegaan tegen FC Luik (0-2) en Cercle had een 6-1 pandoering geïncasseerd op Standard Luik. Het kon dus alleen maar beter... Op maandag maakten de krantenkoppen snel duidelijk wie getriomfeerd had. Het Laatste Nieuws blokletterde: "Beheydt breekt weer de ban" en ook "Het Volk" kopte in dezelfde stijl: "Beheydt zorgde voor een ommekeer". "Het Brugsch Handelsblad" hield het algemener en stelde: "Gemakkelijker dan verwacht".

De eerste helft was er eentje om snel te vergeten maar toen Dirk Beheydt kort na de rust de weg naar het doel van de tegenstrever vond was het groen-zwarte broodje bijna gebakken en was het wachten op Bram Van Kerkhof (64ste minuut) en Paul Sanders (86ste minuut) om de mosselen helemaal aan wal te krijgen.

Leuk (?) detail was dat de scheidsrechter van dienst ene... Fontaine was. De reeds wat "oudere" Cerclesup-

porters herinneren zich deze arbiter natuurlijk vooral van een andere thuismatch (tegen Antwerp) waarbij hij groen-zwart zonder blikken of blozen in de vernieling floot en twee Cerclespelers vroegtijdig de kleedkamer liet opzoeken. Jarenlang werd de naam Fontaine trouwens door het Cerclepubliek als scheldwoord gescandeerd wanneer het er naar uitzag dat de één of andere scheidsrechter het te bruin wilde bakken... Wie het faire Cerclepubliek kent beseft terdege hoe fel de arbitrage van Fontaine toen terecht in het verkeerde keelgat geschoten was.

De hiernavolgende lijntjes zouden het onderwerp kunnen vormen van een quizvraag over een speler uit de roemrijke geschiedenis van onze groen-zwarte vereniging: "Zes jaar terug werd hij aan de kant geschoven als eerstejaars-UEFA. Te klein, te geringe technische bagage, te afwachtend in het ploegspel, kortom, te veel onvolkomenheden om zo'n jongen bij de serieuze kandidaten op een glorieuze voetbalcarrière te laten meespelen. Van die UEFA-lichting van toen is er geeneen naar de eerste ploeg van Cercle doorgestoten. Hij die toen niet goed genoeg werd bevonden om de schoenen van die intrinsiek beteren te poetsen mag zonder gevaar voor overdrijving als de meest constante en betrouwbare pion van de Cercle A-ploeg anno 82-83 worden omschreven. **Rudy Poorteman** is zoveel als het levend voorbeeld van doorzettingskracht en overtuiging op een voetbalveld. En zo te zien kan je met dergelijke kwaliteiten meer bereiken dan met voetbalgaven die zagezegd in de wieg zijn meegegeven".

Rudy Poorteman, want over hem ging het inderdaad, ontpopte zich tot een betrouwbaar koninginnekstuk met een ongebreidelde inzet in de groen-zwarte verdediging. Zijn eerste officiële wedstrijd in het eerste elftal van Cercle dateerde van 13 oktober 1979, thuis tegen Antwerp (2-1), zijn laatste Cerclematch kwam er op 20 april 1991, uit bij Antwerp (2-2). In twaalf seizoenen in de eerste ploeg van Cercle betwistte hij 307 competitiewedstrijden (6 goals), 39 bekermatchen (1 doelpunt) en 1 supercupwedstrijd.

In 1985 won hij met groen-zwart de Beker van België. Op het einde van de wedstrijd tegen Lokeren werden Bram Van Kerkhof en Geert Broeckart vervangen door Francesco Pirelli en Ragnar Margeirsson.

Beiden zijn misschien reeds enigszins uit de herinnering verdwenen maar toen zij voor het eerst de Cercletrui aantrokken waren het twee beloftevolle spelers met een mooie toekomst.

Pirelli kwam op 22-jarige leeftijd over van AA Gent en gold als een groot talent. Hij debuteerde op 18 augustus

1982, thuis tegen Anderlecht (2-4). Als spits kon hij zich echter onvoldoende doorzetten en scoorde in de 24 competitiewedstrijden waarin hij mocht opdraven of invallen geen enkele keer. Enkel in de drie bekermatchen waaraan hij deelnam scoorde hij één luttel doelpunt. Zijn laatste Cerclewedstrijd speelde hij op 27 mei 1983 op het veld van Anderlecht (0-0) en keerde nadien terug naar AA Gent. Van Gent ging het achtereenvolgens richting Vigor Hamme, SK Sint-Niklaas, Heirnis Gent en Oosterzele.

Ragnar Margeirsson verging het nog iets minder. De IJslandse internationaal verliet IBK Keflavik in 1982 op 20-jarige leeftijd voor Cercle. Op 13 november 1982 debuteerde hij in het eerste elftal van Cercle, thuis tegen SV Waregem (2-1). Op 23 mei 1983 zag het Cerclepubliek hem voor de laatste keer in de groen-zwarte kleuren aan het werk, thuis tegen FC Seraing (0-0). Hij werd in 14 competitiewedstrijden opgesteld en scoorde één keer. Eén bekermatch leverde geen doelpunt op. Na zijn korte Cerclecarrière keerde Margeirsson terug naar IBK Keflavik om nadien nog terecht te komen bij Thor Waterschei, Fram Reykjavik, IBK Keflavik, Sturm Graz, KR Reykjavik en IKF Keflavik.

Ragnar, die 46-voudig IJslands internationaal was, overleed op 10 februari 2002.

Technische krabbels

Cercle - SC Lokeren 3-0

- **opkomst:** circa 3.000 toeschouwers.
- **weersgesteldheid:** druilregen gedurende het eerste uur.
- **terrein:** vochtig glad.
- **leiding:** scheidsrechter Fontaine werd niet altijd goed begrepen omdat hij vaak de tweede overtreding bestraftte na de eerste foutieve tussenkomst te hebben laten passeren. Hij werd wel voortreffelijk geassisteerd door Boeckx en Huygens.
- **boekingen:** Courant, Van Bergen, Laroy, Poorteman.
- **doelpunten:** 48' Beheydt 1-0, 64' Van Kerkhof 2-0, 86' Sanders 3-0.
- **hoekschoppen:** Cercle 5 (3 + 2), Lokeren 7 (4 + 3).
- **Cercle:** Barth, Poorteman, Schepens, Courant, Maes, Broeckart (83' Margeirsson), Van Kerkhof (80' Pirelli), Jonsson, Raes, Sanders, Beheydt.
- **Lokeren:** Hoogenboom, Van Bergen, Bogaert, Dobias, Van Cauter, Laroy, Christofte, Tolmie, Nijsskens, Mommens, Van Veirdeghem.
- **ongebruikte wisselers:** Cercle: De Coussemacker, Lokeren: Ingels, Van Raemdonck en Brusselmans.

ONDER NEDERLANDERS

Van tijd tot tijd levert Frans Mantel, een van onze Nederlandse Cerclesupporters en medewerker aan het webteam, een bijdrage voor SHOT onder deze titel waarbij hij een landgenoot (of Belg in Nederland) van hem opzoekt i.v.m. Cercle.

Zeeuwse babbelaars (I)

Kurt Delaere, Wulfgar Van Houte en Luc Musschoot kennen elkaar van het werk in restaurant/tearoom De Lindenhoeve op de Beestenmarkt in Sluis, gelegen naast het nog beroemdere restaurant Oud Sluis, het etablissement van Sergio Herman, trotse eigenaar van drie Michelinsterren.

Luc zal maandag 15 maart nooit vergeten. Hij was op die dag in zijn tuin aan het werken. Toen hij op een ladder staande aan het snoeien was en een vallende tak probeerde te ontwijken, maakte hij een lelijke val van zeker twee meter. Hij kwam recht op zijn rug terecht en voelde aanvankelijk niet al te veel pijn. Wel merkte hij

"De Hannibal Lecter"

dat het hem moeite kostte zijn evenwicht te bewaren. De huisarts stelde hem aanvankelijk gerust, maar toen de problemen aanhielden, werd hij per ambulance naar het ziekenhuis in zijn woonplaats Oostburg in Zeewo-Vlaanderen vervoerd. Een MRI-scan wees uit dat hij een nekzwervel had gebroken. "Ik ben een week in het ziekenhuis gebleven. Er werd een brace met pennen in mijn schedel aangebracht en het is de bedoeling dat in de loop van de tijd twee zwervels weer aan elkaar groeien. Mij is verzekerd dat alles uiteindelijk goed komt". Als Luc met zijn vrouw Nathalie, zoontje Wout en dochter-

tje Fleur bv. op een terras zit, trekt hij met die stalen constructie op zijn hoofd veel bekijks. Hij doet denken aan de acteur Anthony Hopkins die, na The Silence of the Lambs, onlosmakelijk verbonden blijft met 'De Hannibal Lecter.' Luc probeert er het beste van te maken, is goedlachs en maakt een vrolijke indruk als wij met hem en zijn collega's op een zonnige avond in juni in zijn mooie woonkamer aan het praten zijn, maar hij moet wel toegeven dat hij er af en toe 'helemaal doorzit'. "Ik ben een harde werker en het valt helemaal niet mee om alle dagen stil te moeten zitten. De dagen zijn lang en afgezien van een beetje tv kijken, een boekje lezen en wat internetten, valt er voor mij niet veel te doen." Zijn vrienden zoeken hem regelmatig op en proberen hem op te beuren.

De logische beginvraag, 'Hoe zijn jullie bij de Cercle terechtgekomen?' maakt de tongen los. De 38-jarige Luc, een aimabele persoon, die makkelijk contacten legt en een vlotte prater is, bijt de spits af. "Mijn vrouw is Nederlandse. Zij werkt hier in Oostburg als apothekersassistente en we wonen al vanaf 1998, dus twaalf jaar,

met veel plezier in dit huis. Zelf ben ik afkomstig uit Beernem en ging in de tachtiger jaren al met mijn vader altijd naar Cercle. Als de Groen-Zwartten verloren hadden, vloekte hij wat en zei dat hij de volgende week wel bij de burens ging kijken, maar het bleef natuurlijk alleen maar bij een dreigement! Als kind luisterde ik heel graag naar de voetbalverslagen op de radio. Mijn favoriete verslaggever in die tijd was Rik De Saedeleer en tegenwoordig waardeer ik ook de live-verslaggeving uit het Jan Breydelstadion van Johan De Caluwe. Ik ging op school in De Groene Poorte in Brugge, waar Cerclevertegenwoordiger Jef Vanthournout opzichter was. Op maandagochtend werd hij na een nederlaag wel eens geplaagd. Er waren natuurlijk altijd leerlingen die hem vroegen 'wat 'et de Cercle gedaan?!' Ik genoot in die tijd van alle matches en spelers als Musonda, Ukkonen, Krncevic, Kooiman en vooral Weber en Kalusha hebben een onvergetelijke indruk op mij gemaakt."

Kurt, 31 jaar jong, afkomstig uit het Kortrijkse, en sinds een jaar woonachtig in Oostburg, dicht bij zijn werk, vult aan: "Omdat wij in de horeca werkzaam zijn en onregelmatige werktijden hebben, kunnen we lang niet alle matches bijwonen en we hebben daarom geen abonnement. Maar als wij in het weekend niet hoeven te werken, gaan we met zijn tweeën of drieën naar Cercle. We kopen een kaartje en volgen van de noordtribune, achter het doel, boven de spionkop, de wedstrijd. Na afloop van de match, gaan we meestal nog wat drinken in de Cerclepub. Op ons werk hebben we een paar collega's die Club Brugge supporters zijn en met hen hebben wij op gezette tijden natuurlijk wel eens een discussie. Een van hen nemen we wel eens mee als Cercle thuis speelt en het ziet er naar uit dat ook hij sympathie voor de Groen-Zwartten begint te krijgen, maar we herinneren hem er wel aan dat hij van zeer ver komt! We genie-

Wulfgar, met zijn 22 jaar de benjamin van het gezelschap, is Nederlander. Hij woont ook in Oostburg en is, zoals zoveel Zeeuwen, aanhanger van Feyenoord. "Hoe moet ik de sfeer in de Kuip omschrijven? Kippenvell! De Kuip is een echt voetbalstadion en de fans leven vanaf het beginsignaal tot het eind hartstochtelijk met hun team mee. Maar de Cerclemicrobe heeft ook mij te pakken gekregen." Terwijl Geert Hoste op de tv verschijnt ("Kijk, ook een Cercleman!"), vertelt Wulfgar dat hij het vertrek van Thomas Buffel betreurt. "Die heb ik zowel bij Feyenoord als bij Cercle zien spelen. Gombami is mijn favoriete speler en ik hoop dat hij in het nieuwe seizoen weer helemaal terugkomt. Ik vind het ook heel leuk als een bij Cercle opgeleide jeugdspeler het eerste elftal haalt en in dit opzicht heb ik hoge verwachtingen in Lukas Van Eenoo." Wulfgar heeft nog nooit iets van een Nederland-België controversie gemerkt. "Hier in het grensgebied gaan de Hollanders en Belgen goed met elkaar om. Ik vind wel dat de Nederlandse fietspaden, met een afscheiding van de autoweg, veiliger zijn. Ik heb geen enkele moeite de taal te verstaan en mocht dat wel het geval zijn, dan kan ik mijn mannetje staan door plat-Zeeuws te klappen!"

Ik vroeg de heren naar een memorabele wedstrijd en Luc verwees onmiddellijk naar de bekerwedstrijd op verplaatsing tegen Standard. "Wij waren met de auto naar Luik gegaan. Ik heb een auto met een Nederlands nummerbord en toen we op een donkere parking ingesloten werden door Standardsupporters, besloot ik de wagen maar ergens anders te parkeren. Stel dat we die avond zouden winnen... Maar verderop was het niet veel beter. Ik zag alleen maar massa's en massa's Standardsupporters en we voelden ons niet erg op ons gemak. De wedstrijd op Sclessin zelf was, afgezien van het resultaat, heel leuk om mee te maken. De atmosfeer

Ik heb hoge verwachtingen in Lukas Van Eenoo

ten van de leuke, familiale sfeer bij Cercle. Het is alles wat kleinschaliger dan bij de burens, waar de sfeer af en toe grimmig is. Cerclesupporters zijn altijd in voor een praatje. Het is er gezellig en wij voelen ons daar thuis. Wij hebben een Cerclesjaal om en zitten meestal op het puntje van ons stoeltje. Want bij Cercle weet je het nooit en we zijn pas zeker van een overwinning, als het laatste fluitsignaal heeft geklonken. Ik herinner me nog goed dat wij, niet zo lang geleden, bij een derby met 2-0 voor stonden, maar toch ging de wedstrijd, nog wel tegen tien man, met 2-3 verloren."

in het stadion was fantastisch en ik denk niet dat er in België een stadion te vinden is, waar de supporters fanatieker met hun ploeg meeleven.

Wie kan de slotvraag 'Hoe kan Cercle wat meer Zeeuwen naar het Jan Breydelstadion trekken?' beter beantwoorden dan de enige echte Zeeuw van het gezelschap, Wulfgar? "Het is een feit dat er in Zeeuws-Vlaanderen geen betaald voetbal wordt gespeeld en de mensen hier moeten helemaal naar Rotterdam of Breda om een Eredivisiewedstrijd te zien. Ik denk dat Cercle al goed bezig is. Ze hebben een paar keer een trainingskamp in

Cadzand belegd. De Beloften hebben een oefenmatch tegen Yerseke gespeeld en er is prompt een bus met Nederlanders naar de bekerfinale in Brussel gegaan. Ik heb ook goede verwachtingen van een samenwerkingsverband tussen Cercle en topklasser Hoek. Cercle zou er verstandig aan doen wat meer oefenwedstrijden in Zeeuws-Vlaanderen te spelen. Het achterland tussen Sluis, Oostburg en Terneuzen is groot genoeg. Cercles commerciële cel doet al goed werk door jeugdspelertjes van lokale verenigingen uit te nodigen voor het bijwonen van een wedstrijd van Cercle Brugge tegen een zeer gereduceerd tarief."

Onze Zeeuwen kijken al uit naar het nieuwe seizoen. Luc: "Glen De Boeck heeft goed werk geleverd de laatste drie seizoenen. Er is een professionalisering doorgevoerd, maar we zijn toch blij met de komst van een echte BOB!" Lucs vrienden doen er alles aan hun vriend een riem onder het hart te steken. Zij hadden het bijna voor elkaar gekregen dat ze op Canvas in de rust van de bekerwedstrijd tegen Roeselare hun zo geplaagde kameraad mochten toespreken, maar omdat de wedstrijd steeds maar uitgesteld werd, ging dat feest helaas niet door. Luc is nog steeds heel blij met een kaartje dat hij uit naam van de Cercleselectie mocht ontvangen.

"TROFEE SHOT" 2010 RUDI MEULEMEESTER

ZE DOEN HET WEER, DIE TRAINERS!

Liefst 12 ploegen schreven zich in om op 23 april 2010 de uitdaging met de trainers aan te gaan; de organisatoren stelden alles in het werk om een zo sterk mogelijk deelnemersveld samen te stellen maar waren anderzijds wel zo lief om de "speeltabel" dermate op te maken dat de twee trainersploegen elkaar enkel in de finale konden ontmoeten. Wat uiteindelijk geschiedde.

De winnaars van de vier poules bekampten elkaar voor een finaleplaats; de trainers van de bovenbouw - fel verzwakt door het forfait van enkele certitudes zoals Sven Jaecques en David Carpels - hadden alle moeite om zich te plaatsen voor de halve finale waarin ze het nipt haalden van de "Ricardo-Lovers" (sic); de andere halve finale was een bloedstollende partij waarin de trainers van de onderbouw alle zeilen moesten bijzetten tegen de ... "Damse Misérables 1"; deze ploeg van onze Damse afdeling bestond grotendeels uit dames die optimaal profiteerden van het reglement dat stelde dat een ploeg voor elke dame die de volledige 12 minuten op het veld bleef 2 doelpunten bonus kreeg. Onze Damse dames startten zo elke wedstrijd met 6 doelpunten voorsprong en verloren slechts bijzonder nipt met 7-6 van die stoere binken van de onderbouw. Volgens vele omstanders niet geheel verdiend maar cijfers zijn wat ze zijn en zo mochten onze trainers andermaal in een onderonsje uitmaken wie de Trofee Shot mocht ontvangen. Gedreven door de enorme boost energie en drijvend op een stomende adrenaline won de onderbouw het prestigeduel tegen hun collega's. De "Damse Misérables 1" waren niet meer te houden en de dames versloegen zowaar de "Ricardo Lovers" in de kleine finale en legden beslag op een mooie derde plaats. Proficiat aan de heren trainers die voor de 6e keer op rij de finale speelden waarin het ondertussen 3-3 staat.

Benieuwd wie de volgende editie met de eer gaat lopen of steken de "De Groene Smurfen", "De Sprite Lovers" of wie weet "De Damse/Dames Misérables" hen de loef af...

SHOT-medewerkers Albert Verbandt en Fernand Logghe namen de honneurs waar bij de prijsuitreiking.

GESLAAGD EVENT BK12

Businesskring 12 hield het voorbije seizoen o.a. drie "lunchcauserieën". De afsluiter van het voorbije seizoen betrof een namiddag- en avondvullend programma.

Een honderdtal personen genoten van een glaasje bruis in "De Bunder" te Moorslede, aangeboden door Belgomilk, onze "mouwspponsor" met "Brugge kaas".

Uiteraard mocht een bezoek aan de kaasmakerij niet ontbreken. Daar kregen de deelnemers eerst uitleg en een videovoorstelling over de activiteiten van de kaasproducent. Voor de liefhebbers noteerden we dat (wellicht in september) een nieuwe Brugse kaas het levenslicht zal zien, namelijk eentje gerijpt in Rodenbachbier. Daarna volgde een rondleiding in het kaasmekka, met obligate (blauwe) mutsjes, schoenovertrekken en witte plastic jasjes omwille van de hygiëne, wandelend tussen wallen van rijpende kaas.

De officiële Cerclebus bracht de deelnemers terug van de fabriek tot aan "De Bunder", waar onder een stralend zonnetje van een koffie kon genoten worden, vooraleer het debat "Media en sport" van start ging in het knappe auditorium van het complex. BK12-voorzitter Piet Van Acker stond in voor het welkomstwoord. Vooraleer Geert Meesschaert het panel voorstelde, ondertekenden voorzitter Schotte, commercieel beheerder Marc Tanghe en de heer Hugo Demullier van Belgomilk een sponsorcontract voor twee bijkomende seizoenen, onder de genietende blikken van Filip Vermander en de aanwezigen die dit enthousiast onthaalden. Moderator Stefaan Van Look lanceerde daarna een aantal vragen richting panel (voorzitter Schotte, Glen De Boeck, sporteconoom Trudo De Jonghe en Wilfried Delanghe, commercieel verantwoordelijke KBVB). Er kwamen een paar aardige items aan bod, maar spijtig genoeg kon, o.a. door de afwezigheid van Wouter Vandenhaute, vanuit journalistieke hoek geen weerwerk geboden worden, bv. op het ogenblik dat Glen De Boeck sneerde naar de lokale journalisten en tevens poneerde dat de meeste journalisten geen kl... van voetbal kennen.

Na het debat was het tijd voor een aperitief onder een nog steeds stralend zonnetje, vooraleer van een heerlijk diner (traiteur De Rudder, lid BK12) te genieten. Voor het afsluitend kaasdessertbuffet werden de aanwezigen nog verrast door gastheer Belgomilk met een optreden van Igor, een stand-upcomedian.

Het werd een zeer geslaagde afsluiting van het seizoen 2009-2010.

Info lidmaatschap BK12: businesskring12@cerclebrugge.be of tel. Cerclesecretariaat 050 38 91 93

(Meer foto's op pagina 47.)

BEKER VOOR DUIVELTJES VAN WEST-VLAANDEREN 2009-2010

KWSC LAUWE pakt voor de tweede keer op rij de cup !

Er zijn zo van die typische "bekerploegen" die erin slagen om jaarlijks ver door te stoten in de bekercompetitie; de Duiveltjes van White Star Lauwe behoren zonder de minste twijfel tot de categorie van super-beker-ploeg want na hun zege in 2009 herhaalden ze dat huzarenstukje in 2010.

De 4de Beker voor Duiveltjes van West-Vlaanderen - zoals gekend een initiatief van de jeugdwerking van Cercle Brugge - startte in september 2009 met 70 West-Vlaamse (niet-nationale) verenigingen waarvan de eindfase zich in april 2010 afspeelde op de jeugdterreinen van Cercle; in de halve-finales versloeg enerzijds KWSC Lauwe het zeer verdienstelijke KdNS Heule met 4-3 en anderzijds VC SV Oostkamp in een al even bloedstollende partij KVK Ieper met 7-6. Zowel de finale als de troosting eindigden op 6-4 in het voordeel van respectievelijk KWSC Lauwe en KVK Ieper. De huldiging door de heer gouverneur Paul Breyne en de voltallige beheerraad van Cercle Brugge was andermaal een unieke gebeurtenis!

Het organisatiecomité onder leiding van Pierre Schotte mag terugblikken op een puike en hoogstaande bekercompetitie en is ondertussen al druk bezig met de 5de editie van dit prachtige initiatief (dixit dhr Breyne).

TORNOOI DECORTE

Het Gouden Jubileum

Zeg nooit zomaar tornooi tegen een organisatie die voor de 50e (jawel, vijftigste) keer georganiseerd wordt. Als beslist enige in zijn soort beleefden we dit jaar zowaar het Gouden Jubileum van het "Tornooi Decorte". Het team van Pierre Schotte en Albert Verbandt zorgden andermaal voor een vlekkeloze organisatie en Cercle-allrounder Marc Knockaert schetste een beeld van de fraaie geschiedenis van onze jubilaris. De voetbalhappening voor onze allerjongste Cerclespelertjes werd onder de middag onderbroken voor een super lekkere barbecue waarvoor ruim 500 sympathisanten ingeschreven waren.

Alle spelertjes werden achteraf, in aanwezigheid van meerdere leden van de beheerraad en een delegatie van d' Echte, met een geschenkje bedacht door sponsor Raymond en dochter Iris Decorte (die zelf ook in de bloemetjes gezet werden) van de gelijknamige speciaalzaak in hoogwaardige schrijfwaren en accessoires, thans in de St.-Amandstraat te Brugge.

Een zeer dikke proficiat en bijzonder welgemeende dank-u-wel aan de familie Decorte!

PRAATJE MET DE TRAINER

Ook dit seizoen praten we in elk nummer van SHOT even met een speler om die beter aan u voor te stellen. De titel "Praatje met een speler" moesten we in dit geval natuurlijk even aanpassen.

Dit werd meteen mijn "hoogste" interview ooit. Niet alleen omwille van de imposante gestalte van onze trainer, maar ook omdat het gebeurde op 10.000 meter hoogte tijdens de heenvlucht naar Cyprus...

Als speler kan je een toch wel knap palmares voorleggen met hoogtepunten als een lands- en bekertitel?

Ik ben de tel wat kwijtgeraakt, maar met de competitie, beker, Europees en Rode Duivels samen, speelde ik ruim 400 wedstrijden, waarvan pakweg 250 bij Lierse. Ik speelde achtereenvolgens bij Lierse, Roda JC, Vitesse, het Engelse Millwall FC, KRC Genk en sloot mijn spelerscarrière weer bij Lierse af. In 1997 speelde ik kampioen met Geel-Zwart en in 2000 mocht ik samen met de collega's van Roda JC de Nederlandse Beker de hoogte insteken.

Je spelerscarrière eindigde vroeger dan voorzien?

Ik sukkelde met een chronische ontsteking aan beide achillespeesen. Dan wordt het moeilijk om topvoetbal te spelen.

In elke reeks waar ik gespeeld heb werd ik met mijn ploeg kampioen, van miniemen tot en met de eerste ploeg!

Was het na je noodgedwongen afhaken als speler dat je de trainerscursus aanving?

Neen, die ontsteking sleepte al een tijdje aan. Dat zette me tot nadenken aan over de verdere planning van mijn loopbaan. Zo vatte ik de trainerscursus aan tijdens mijn laatste spelersseizoen.

Daarna ging het allemaal vrij snel. Via Michel Preud'homme werd ik belofteencoach en assistent bij AA Gent. Een jaar later ben ik dan hoofdtrainer van Cercle Brugge. Dat overtreft mijn stoutste dromen. Het ging ongelooflijk snel en goed. Als je bedenkt dat ik tijdens mijn trainerscursus omringd was door 25 andere collega's, dat er slechts 16 ploegen zijn in

Tactisch overleg op het vliegtuig richting Cyprus

eerste afdeling en dat er voor de vacature bij Cercle zowat 28 gegadigden waren, dan mag ik me ongelooflijk gelukkig achten. Ik ben vanzelfsprekend zeer blij dat ik deze kans heb gekregen. Ik ga er dan ook dag en nacht voor werken en knokken om mijn ambities en die van Cercle waar te maken.

Uw overgang van Gent naar Cercle is ook zeer vlot verlopen.

Ik had een "gentlemen's agreement" met Gentmanager Louagie (dat ik Gent mocht verlaten indien ik een goed aanbod kreeg) en na twee telefoontjes waren we er uit. De overgang tussen Gent en Cercle is heel proper opgelost, en daar ben ik blij om.

Je loopt hoog op met Michel Preud'homme.

Dat is zo. Hij gaf mij een kans en ik heb heel veel van hem geleerd. Ik heb vorig seizoen het beste seizoen van AA Gent ooit, 2e plaats en de Beker gewonnen, van dichtbij mogen meemaken. Dan steek je heel wat kennis op. Dat ik nu hoofdtrainer van Cercle ben, dank ik voor een groot deel aan Michel Preud'homme en Michel Louagie die me de kans hebben gegeven.

Met Euro 2000 haalde je de selectie voor de nationale ploeg niet, maar je was er op een andere manier bij, nl.

als “vliegende reporter”. De kijkers hebben ervan genoten, maar blijft dit je niet achtervolgen?

Mensen vereenzelvigen me daar wel nog mee, maar dat zijn vooral mensen die weinig associatie hebben met voetbal. In voetbalmiddens weten ze ondertussen wel waar ik voor sta. Vooral dat is belangrijk. Ik ben tevreden dat ik dat gedaan heb. Het heeft mijn leven en voetbalvisie veel bijgebracht. Reacties wat dat betreft storen me dus helemaal niet.

Verslaggeving ligt je ook wel, niet?

Ik heb het altijd een leuke bezigheid gevonden. Als voetballer in het tussenseizoen wat voor tv werken. Met Mark Uytterhoeven klikte dat super. Anderzijds was dat eenmalig. Daarna was ik analist en zat in wat panels om over voetbal te praten.

Alles begon voor jou bij Lierse.

Van mijn acht tot tien speelde ik bij Ternesse VV (Wommelgem), waar Lierse me kwam weghalen. Ik doorliep alle jeugdreksen tot de eerste ploeg. In elke reeks waar ik gespeeld heb, werd ik met mijn ploeg kampioen, van minnen tot en met de eerste ploeg! Voor een ploeg als Lierse (n.v.d.r.: en wellicht elders ook) is dit een unicum.

Je bent duidelijk ook nog geliefd bij Lierse (reacties na aanstelling als trainer bij Cercle) en mocht je toch je shoes nog aantrekken dan zou dit bij Lierse moeten zijn?

Ik denk dat ik bij alle ploegen waar ik vertoefde nog geliefd ben. Ik deed steeds mijn best. Ik was een speler die altijd bereid was om te knokken en er voor te gaan op het veld. Supporters zien dat graag en ik stond (sta) ook altijd open voor hen. Een “goede dag” knikken kost geen geld. Als speler, en nu ook als trainer, wil ik dicht bij de supporters staan. We zijn allemaal mensen onder elkaar en rang of stand doen daar niets toe.

Wat Lierse betreft had ik nog een contract voor een jaar toen ik om medische redenen stopte. In september van dat laatste seizoen drong een nieuwe operatie zich op. In overleg met het bestuur, en op mijn initiatief, stopte mijn contract, gezien ik inzag dat topvoetbal niet meer mogelijk zou zijn voor mij. Dit werd daar wel geapprecieerd. Er was wel een overeenkomst dat indien ik toch opnieuw zou voetballen, dit bij Lierse zou zijn. Mijn lichaam zegde echter stop en mijn geest vertelde me dat ik al voldoende bewezen had op een voetbalveld.

Bij je aanstelling als hoofdtrainer klonk links en rechts de vraag of een “olijke jongen” zoals jij wel geknipt was voor deze job.

Ik zou niet weten waarom de combinatie van vrolijk zijn en

anderzijds streng zijn als trainer niet mogelijk is. Een humoristische noot tussendoor en ontspannen met de spelers omgaan, dat moet kunnen. Elke speler presteert maximaal als hij zich goed voelt. Ik denk anderzijds dat de spelers weten dat als ik “to the point” kom, dat het ook zo moet gebeuren. Daar ben ik heel strikt in. Als iemand een afspraak niet nakomt, dan heeft die een probleem.

Toen je arriveerde op Jan Breydel had je een quasi bestaande ploeg. Een nadeel?

Wat de Portugezen betreft, heb ik een laatste stem gehad. Ik ging Neto nog bekijken en zag in hem een meerwaarde voor Cercle. Op de komst van Reis, toen nog niet 100 % zeker, heb ik aangedrongen. Met de assistenten hebben we dan overlegd en zo zijn we bij Owusu gekomen die ons toelaat gevarieerder te gaan voetballen en hij is tevens een back-up voor Foley. Ik denk dus dat we nog een en ander te zeggen hebben gehad in de transfers.

Ik las ergens: “Ik wil Cercle herkenbaar voetbal laten spelen”. Wat bedoel je daarmee?

Ik denk vooral aan de heenwedstrijd tegen Famagusta en die in Turku. Dominant voetballen met een vlotte balcirculatie. Daar voelen supporters en spelers zich zeer goed bij. Je zit vanzelfsprekend met een jong elftal en die wedstrijden kosten krachten. Als je dan op zondag tegen een goed georganiseerd Charleroi moet spelen, dan verlangt iedereen dat we hetzelfde kunnen brengen. Je moet echter realistisch zijn, en wij als trainers wisten dat dit zeer moeilijk zou worden. Nochtans ging de volle buit slechts verloren door een dom mistasten.

De supporters keken inderdaad verrast en enigszins bezorgd op toen ze de piepjonge bank zagen tegen Charleroi.

Het is simpel, ik had niets anders! Veel andere spelers waren niet speelklaar. Ik kan toch moeilijk Lorenzo Staelens, Ronny Desmedt of mezelf op de bank zetten! Ik heb de jongens die enigszins fit waren én het verdienden op de bank gezet. Met de recuperatie van enkele revaliderende spelers en onze nieuwe aanwinsten komt er natuurlijk een en ander terug. Sergiy was toen bovendien geel geschorst. Zondag hebben we moeten roeien met de riemen die we hadden. We moeten ons dus niet ongerust maken.

Onze trainer heeft duidelijk ervaring in het mediawereldje. Hij gaat vlot met de pers om, kordaat waar nodig, en wisselt in die omgang, net zoals bij zijn spelers, van bloedernstig naar een grappige noot. PR-eigenschappen waar veel “gevestigde waarden” nog iets kunnen van leren.

GLEN DE BOECK TOT 2014 BIJ CERCLE

Deze titel kon u lezen op pagina 41 van het laatste SHOT-nummer van vorig seizoen, foto van het plaatsen van de handtekening inclusief. Zowat evenveel dagen later als het paginanummer had deze handtekening geen (morele) waarde meer. Mijn verontschuldiging dat ik in het toenmalige hoofd het vraagteken vergat te plaatsen...

Hoewel we als eerlijke voetballiefhebber (afgezien van het feit omtrent ieders persoonlijke mening betreffende onze ex-technisch directeur) op het hart getrappt werden, gaan we niet persoonlijk natrappen.

We noteerden voor u wel, met bronvermelding, enkele reacties uit de pers:

"Het Brugsch Handelsblad" (Chris Tetaert) blokletterde: "Het leugenpaleis van Glen De Boeck". Verder lezen we nog zinsneden als "België heeft er een nieuwe jobhopper bij", "Saga van een wansmakelijke vertoning", "Plat opportunisme, ontdaan van alle fatsoen". Verder: "Ook voor de buitenwereld komt 'de vereniging' ongeschonden uit deze schaamteloze vertoning, die vanuit het Kiel gedirigeerd werd. In vergelijking met zo'n handelswijze is Cercle Brugge adel, Frans Schotte een beschaafde burggraaf".

In "Sport-voetbalmagazine" lezen we van de hand van hoofdredacteur Jacques Sys onder de titel "Een wereld vol opportunisme", o.a. het volgende:

Verwijzende naar de handelswijze van GBA: "Wat een ontluisterend schouwspel, wat een pijnlijk gebrek aan niveau". Verder: "Maar hoe kan een trainer, die maanden over een nieuw contract praatte en met de hulp van advocaten ieder detail uitspitte, een paar weken later zomaar naar een andere club gaan, alsof er niets aan de hand is? Hoe is het mogelijk dat een trainer die nog onder contract ligt en niet eens zijn ontslag gaf, op een persconferentie zijn nieuwe werkgever bekendmaakt? En met welke ethische codes stapt een trainer door het leven die zonder scrupules zijn technische staf benadert om mee de overstap te maken? Mooi is het om zo je dankbaarheid te tonen tegenover een vereniging die je de kans gaf om als hoofdtrainer te debuten en je ook in moeilijke momenten steunde."

Er was nog heel wat meer "moois" te lezen, maar hiermee sluiten we dit hoofdstuk af.

Rubin Dantschotter trad op 29 mei in het huwelijksbootje met Lieselotte Cool.

Gilles Coulier, zoon van Cercle-beheerder Filip en Mieke Hoste, werd met zijn kortfilm "Ijsland" geselecteerd (13 geselecteerde films uit 1600 inzendingen) voor het filmfestival in Cannes. Gilles schoot niet de hoofdvogel af, maar mocht op uitstekende kritieken rekenen van de juryvoorzitter Atom Egoyan (bekend Canadees regisseur).

Cerclevrienden Blankenberge

Jaarlijkse BBQ op vrijdag 10 september vanaf 18.00 uur in lokaal "The Northsea", Franchommelaan 118 (aan de jachthaven op het einde van "de paravan"). Deelname € 17,00. Inschrijven bij de bestuursleden of in het lokaal.

† We vernamen het overlijden van **Patrick Van Campe** (50). Patrick was steward op Cercle.

† Ook bereikte ons de melding van het overlijden van hevig Cercle supporter **Michel Lingenauber** (44) vaste bezoeker in vak 112.

† Nog meer trieste mededelingen met het overlijden van **Marcel Van Loo**. Marcel was een zeer verdienstelijke medewerker van de jeugdwerking en was ook de eerste "ridder in de Groen-Zwarte orde van de Hoogst Verdienstelijke Medewerker van de jeugdwerking" (2004). Marcel overleed in zijn zetel voor TV tijdens de rust van Cercle-Famagusta op Exqi TV.

SUPPORTERSKRANT

Cercle lééft, Loppem

Hoe gezellig en vol sfeer de negende barbecue van "Cercle lééft, Loppem" ook verliep op vrijdag 23 april, toch hoopten alle aanwezige Cerclesupporters dat dit gastronomische festijn nu eens voor deze supportersvereniging niet het hoogtepunt van het jaar zou zijn. "Cercle lééft" trok immers op 15 mei met twee propvolle bussen naar het Koning Boudewijnstadion. Intussen weet u al, lezer, of onze hoogste wens in vervulling is gegaan: twee feestvierende bussen van Brussel naar Loppem, laat op de avond van 15 mei of heel vroeg in de morgen van 16 mei... Bij "Cercle lééft" is een barbecue meer dan een barbecue. Over vleesgerechten en al wat dat lekkers omkranst moeten we niet uitweiden, jaar op jaar zijn al de ingrediënten van lik-mijn-lipje. Maar zoals er boekenwinkels zijn waar je meer vindt dan je zoekt, zo krijg je bij "Cercle-lééft" meer dan je vraagt. Wie gaat er nu naar een barbecue en keert terug naar huis alsof hij recht uit de Cercleshop komt te stappen? Elke tafelgenoot, letterlijk elke barbecuer, werd eens dat hij gastronomisch verzaagd was, uitgenodigd om een prijs te komen ophalen. Daartoe kreeg hij/zij vooraf een speelkaart toebedeeld, en zodra zijn/haar kaart tevoorschijn kwam, stond zijn prijs met dezelfde kaart eraan vastgehecht hem op te

wachten. Zowat tachtig procent van alle prijzen kwamen recht uit de Cercleshop. Vermoedelijk had het inrichtende comité ongeveer een zelfde procent van de entreprijzen voor die Cerclegadgets over gehad... Even opsommen? Lees de meeste voorwerpen in het meer-voud, voeg er telkens 'Cercle' voor en dan heb je het zo ongeveer: -sjaal, -handdoek, -pet, -muismat, -sleutelhanger, -handschoen-met-logo, -tandenborstel, -ringmap, -pennenzak, -mok, -polsband ... Is dat niet een voorbeeld dat navolging verdient: een prijzenstapel waar ook Cercle zelf rechtstreeks voordeel uit haalt? Naast al dat groen-zwarte waren er ook nog aankoopbons van plaatselijke handelszaken en ... vooral was er nog de superprijs: een abonnement dat een jaar lang hoogst interessante lectuur garandeert - tot onze vreugde ging dit *Shotabonnement* naar Bernard Rogiers, lid van onze vereniging sinds het ontstaan ervan.

Wat volgt er op een negende barbecue? Juist! Een tiende verenigingsjaar met een lustrumbarbecue.

(verslag: Georges Volckaert)

Groen-Zwart Oostkamp

Groen-Zwart Oostkamp blies verzamelen op zondag 9 mei in de cafetaria van "De Valkaart" te Oostkamp.

De opkomst met goed 50 personen was bevredigend gezien de ietwat laattijdige oproep, het feit dat het die dag Moederdag was en wie weet ook wegens "Dwars door Brugge". De aanwezigen lieten het niet aan hun hart komen en de "hesp van Taverlani" smaakte opperbest.

Cerclevrienden Veldegem

Door diverse aangelegenheden bij "vaste deelnemers" haalden Maria en co de "normale" 200 deelnemers niet, maar het was er niet minder gezellig om. Maria Blon-

trock verwelkomde de aanwezigen. Voorzitter Schotte was present, plaatste een woordje en mocht met een cheque van 3.000 euro huiswaarts, allez, naar het Cerclesecretariaat keren. Peters Rubin Dantschotter en Lukas Van Eenoo tafelden ook mee, hoewel ze dezelfde nacht nog naar de oefenstage in Portugal vertrokken. Ook zij plaatsten een (leuk) woordje, waarbij een lepe Rubin de micro vlug doorspeelde aan zijn jongere kompaan... Na een lekker buffet en een deugddoend ijsje bij dit weer konden de opgenomen calorieën er weer af op de dansvloer.

Cerclevrienden Brugge Oost

Deze vereniging vierde haar 50-jarig bestaan. Hoe de vork juist in de steel zit, kunt u elders in dit nummer lezen ("Onder de kerktoren"). Daags voor de Bekerfinale

vond het jaarlijkse souper plaats in lokaal "De drie zwanen" te Dudzele. Met zowat 35 ingeschreven personen was dit zeker niet de meest succesvolle qua aantal, maar de sfeer evenaarde de beste dagen, beweerden ingewijden. Die Bekerfinale daags nadien vormde zeker een rem op het aantal deelnemers, want als je het financiële plaatje optelt voor twee dagen Cercleplezier is dit zeker niet min. Anderzijds vormde het vooruitzicht op die naderende finale wel voor een bijzondere sfeer, het gezang kleurde groen, het gebabbel optimistisch. "Ik teken onmiddellijk voor eenzelfde groep volgend jaar... met een bekerwinst als apotheose. Dit is mijn wens voor 2011", aldus Rik Parton.

Cercleboys Ruddervoorde

Op zondagnamiddag 11 juli, een zwoele Vlaamse feestdag, aanvaardde Hans Cornelis het peterschap van de vereniging die, na het vertrek van hun dorpsgenoot Thomas Buffel, "peterloos" waren. De keuze naar Hans toe is logisch daar hij in de regio aan het bouwen is.

Behoorlijk wat volk kwam opdagen en Hans en echtgenote (waar u later dit jaar nog een interview mee te goed hebt in SHOT) waren zeer bereidwillig om aan de fotovragen van tal van mensen te voldoen (zie foto's). Na het welkomstwoord van voorzitter Jurgen Naeyaert, mochten Hans en echtgenote ook elk een geschenk in ontvangst nemen.

Hapjes waren er in overvloed en Hans bleef, ondanks de pijnlijke voet na een gemene trap daags voordien in de oefenwedstrijd tegen Lokeren, geruime tijd aanwezig.

Busverplaatsing

De inschrijvingen voor de verplaatsing per bus dienen te gebeuren, hetzij op de bus bij een vorige verplaatsing, hetzij telefonisch op het nummer 0495-42.21.56. U kunt ook via e-mail inschrijven. Dit kan op busverplaatsing@cerclebrugge.be. Een bevestiging van uw inschrijving volgt via mail. De **busverantwoordelijke** is **Peter De Meyer**.

U kunt de juiste vertrekuren vernemen bij uw inschrijving of via de website. De opstapplaatsen zijn Veldegem (lokaal), Loppem (markt), Brugge (achterkant station) en Oostkamp (De Valkaart).

Met de bus van de federatie geraakt u vlot en economisch kort bij het stadion.

Leest u in deze rubriek niets over uw supportersvereniging of een voorbije activiteit van die vereniging? Spreek dan uw lokaal bestuur aan, want dat betekent dat ze de "meldingslijn" shot@cerclebrugge.be nog steeds niet kennen...

